

P 20

NOTULEN VAN DE BESLOTEN VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE
HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 21 NOVEMBER 2002 OM 15.30 UUR.

- 1 -

Voorzitter: de heer J. van Houwelingen, burgemeester.
Griffier: de heer dr. M.J.E.M. van Dam, griffier.
Wethouders: mevrouw M.T.J. Blankers-Kasbergen, mevrouw J. van de Geest-Vogelaar, de heren
drs. C.P. Nolte, R.J.H. van der Riet en drs. M. Schoenmaker, mevrouw M. Steffens-van
de Water alsmede de heer M. Tuning.

Aanwezig zijn de leden: de heren P.J. de Baat, S. Bak, W. Beishuizen, P.J. Boerman, P. van den Boom en P.J.F. Brandes, mevrouw E. Bruijnesteijn, de heren L.C.J. Chevalleray, M. Chitoe, P.A.N. Daalman en ir. J.P. van Dongen Torman, de heer drs. W.P.J. Gaykema, mevrouw S.M. Gehrels, de heren H.G. Gerritsen, P. van Groeningen, H.G.J. Heimerikx, ing. J.A. Hekstra, B. Homan, dr. T.C.M. Horn, drs. P.J. van der Jagt en R. Jansen, mevrouw P. de Jonge, de heren dr. A. Koster, H. Kuipers, J. Kulk en mr. C. van der Linden, mevrouw A. Meulblok-Imanse, de heren J.J. Nobel, ing. H.J. Oostwouder en B.V.L. Ottens, mevrouw J.M.M. van Popering-van der Stokker, de heren J.G. Rip en drs. C.A. Spijkers, mevrouw L.M.W. van Velsen-Nelissen, de heer E. Wels en mevrouw E.A. Wensing-Weber.

Afwezig zijn de heer drs. M.J. Bezuijen en mevrouw S.M. Jansen-de Liefde.

Opening.

De VOORZITTER: De vergadering is geopend.
Het woord is aan de wethouder, die enkele mededelingen wil doen.

Wethouder SCHOENMAKER: Mijnheer de voorzitter. Ik zal het kort houden. Alle raadsleden hebben een dichte envelop met het woord "vertrouwelijk" erop ontvangen. In die envelop zit een raadsvoorstel tot het nemen van een tussentijds voorbereidingsbesluit. Uiteraard is het zeer ongebruikelijk de raad op zo'n korte termijn een dergelijk voorstel voor te leggen en daarover in beslotenheid te beraadslagen, maar naar de mening van het college zijn daarvoor redenen aan te voeren. Wij danken de raadsleden voor het feit dat zij bij deze besloten bijeenkomst aanwezig willen zijn.

Ik zal een toelichting op het stuk geven. Heel in het kort komt het erop neer dat, zoals de raadsleden in de brief hebben kunnen lezen, de Staatssecretaris ons namens de Staat der Nederlanden maandag per fax het verzoek heeft gedaan vooruitlopend op het van kracht worden van het Luchthavenindeliingsbesluit ongewenste onomkeerbare ontwikkelingen zo veel mogelijk tegen te gaan. Het Luchthavenindeliingsbesluit zal op 20 februari in werking treden. Om de voorkomen dat in de tussentijd door de gemeenten onomkeerbare besluiten genomen moeten worden, op basis van bestemmingsplannen die momenteel gelden, vraagt de Staatssecretaris ons op de kortst mogelijke termijn het voorliggende besluit te nemen.

Het college heeft geoordeeld dat het juist is de raad dit verzoek vandaag voor te leggen. Als wij daarover pas in de raadsvergadering van december spreken, zullen wij weer een maand verder zijn. Natuurlijk is het zeer ongebruikelijk de raad op zo'n korte termijn een dergelijk besluit voor te leggen, maar ik wil benadrukken dat de Staatssecretaris een reden heeft om ons dit verzoek voor te leggen. Overigens wil ik erop wijzen dat dit verzoek ook naar andere gemeenten is uitgegaan, maar het voorliggende voorstel is uiteraard tot het grondgebied van de gemeente Haarlemmermeer beperkt. Wij kunnen geen voorbereidingsbesluiten nemen voor delen buiten de Ringvaart.

De raad heeft het kaartje ontvangen van het gebied waarop het verzoek betrekking heeft en dat kaartje beslaat bijna de gehele gemeente Haarlemmermeer. In de wandelgangen is mij de vraag gesteld of het kaartje wel correct is. Dat is inderdaad het geval. Het gaat om alle grijze gebieden op het kaartje. Het Luchthavenindeliingsbesluit, dat zoals gezegd een groter gebied betreft - ook andere gemeenten hebben hiermee te maken -, zal vanaf 20 februari grote consequenties hebben voor de gemeente Haarlemmermeer.

In februari van dit jaar hebben wij in de raadscommissie overlegd over de gevolgen die het Luchthavenindeliingsbesluit zal hebben. Daarover is een hoorzitting georganiseerd waar ik namens onze gemeente een toelichting heb gegeven aan de op dat moment net gekozen Tweede-Kamerleden. Zij hebben zich op het standpunt gesteld dat de door de demissionaire Minister Netelenbos begeleide wetgeving van kracht moet worden. De Luchtvaartwet is dus aangenomen en de twee uitvoeringsbesluiten, het LIB en het Luchthavenverkeersbesluit, zijn vanaf 20 februari geldig. Daarover is veel te

doen geweest. Het was de bedoeling dat deze besluiten eerder van kracht zouden worden. De maand oktober is genoemd en er is ook over invoering per 31 december gesproken, maar nu is afgesproken dat deze besluiten met ingang van 20 februari van kracht zullen zijn. Dat heeft te maken met de voorbereiding in Den Haag en toetsing door de Raad van State, de publicaties daarna en de termijnen die daarvoor gelden.

Vooruitlopend daarop leggen wij de raad de vraag voor dit voorbereidingsbesluit te nemen. De Staatssecretaris van Luchthavenzaken heeft toegezegd ons onder een aantal genoemde voorwaarden volledig te willen vrijwaren voor de risico's die uit dit besluit voortvloeien. Natuurlijk was de eerste vraag die bij het college opkwam de vraag welke risico's wij lopen. De raad zal door het nemen van dit besluit immers particuliere ontwikkelingen frustreren. Dat is zonneklaar als de raad verklaart dat een gebied een nieuwe bestemming zal krijgen. Tot dat moment geldt een beschermende werking voor alles wat daar op grond van de oude bestemming, opgenomen in het bestemmingsplan, zou kunnen. Dat treft particulieren en treft ook de gemeente. Ook wij hebben ideeën over wat wij in sommige gebieden willen doen.

Het college heeft daarvan een inventarisatie gemaakt. Waaraan moeten wij in dat verband denken?

Wij moeten bijvoorbeeld denken aan gebieden in de nieuwbouwwijken Floriande en Getsewoud, waarvoor nu bestemmingsplannen gelden. Als de raad dit voorbereidingsbesluit neemt, zullen voor aanvragen voor die gebieden artikel 19-procedures moeten worden gevolgd. Dat geldt voor alle gebieden die op de tekening grijs zijn en geldt sowieso vanaf 20 februari. Wij hebben bekeken hoe erg dat is en geconstateerd dat de gevolgen over het algemeen meevallen. De reeds ingediende bouw-aanvragen dienen wij gewoon af te wikkelen. Een aantal aanvragen staat op de rol tussen vandaag en 20 februari. Daar waar normaliter een bouwvergunning wordt verleend op basis van een bestemmingsplan zal nu een artikel 19-procedure moeten worden gevoerd, wat iets langer duurt. Uiteraard afhankelijk van de besluitvorming van vandaag is hierover maandag een overleg met de provincie gepland, waarbij wij zullen trachten een algemene verklaring van geen bezwaar te verkrijgen zodat wij de proceduretijd tot een paar weken zullen kunnen beperken. Ik doel op een algemene verklaring van geen bezwaar die bijvoorbeeld betrekking heeft op bouw-aanvragen die zouden passen binnen het bestemmingsplan en niet strijdig zijn met de opvattingen en regels zoals die in het Luchthavenindeliingsbesluit zijn verwoord. Als de provincie daaraan wil meewerken zal dat de proceduretijd aanzienlijk bekorten. Dit is met alle projectleiders besproken en wij nemen aan dat wij daar wel uit zullen komen. Dat geldt dus alleen voor bouw-aanvragen die binnen een bestemmingsplan vallen en daarbinnen passen. Er zijn natuurlijk ook nieuwe dingen die opkomen, maar daarvoor moet sowieso een artikel 19-procedure worden gevoerd. Daaraan verandert dus niets, zij het dat wij zullen moeten toetsen of ze in het Luchthavenindeliingsbesluit passen.

De Staat der Nederlanden vraagt de raad deze stap te zetten en wij kunnen ons uiteraard afvragen of wij dit wel moeten doen en welke de voor- en nadelen van dit besluit zijn. Wij behoeven dit besluit niet te nemen. Wij kunnen ook tegen de Minister of de Staatssecretaris zeggen dat zij ervoor hadden moeten zorgen dat hun handeltje op orde was. Omdat dat niet het geval is, wordt ons nu verzocht deze stap te zetten. Daar tegenover kan worden gesteld dat het Luchthavenindeliingsbesluit vanaf 20 februari aanstaande van kracht zal worden. Dit is rijksregelgeving waarmee wij te maken krijgen. Bovendien wil ik erop wijzen dat wij, als wij dit niet zouden doen, in de gehele gemeente maar specifiek rondom het banenstelsel van Schiphol voor wat betreft hoogte bouwvergunningen zullen moeten verlenen terwijl wij weten dat die vergunningen strijdig zijn met de veiligheidsvoorschriften die in het Luchthavenindeliingsbesluit zijn vermeld. Door de luchtverkeersleiding - dat is een onderdeel van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat - is ons onder de aandacht gebracht dat het gebruik van sommige banen daardoor beperkter kan worden dan nu het geval is en op grond van de nieuwe regelgeving het geval zal zijn, wat betekent dat andere banen meer zullen moeten worden gebruikt. Daardoor zal schade ontstaan bij de Luchthaven Schiphol en die schade zou door Schiphol best eens op de gemeente Haarlemmermeer kunnen worden verhaald. Als daarover vragen worden gesteld wil ik dat zo dadelijk best nader toelichten. Als de raad besluit deze stap niet te zetten, zit daaraan bepaald een procesrisico vast.

De heer VAN DER JAGT: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben zojuist een half uur gekregen om de stukken door te lezen en bij het lezen van de stukken zijn vele vragen als raketten op mij af gekomen. Natuurlijk zijn nog niet al die vragen beantwoord.

Wij hebben besloten de eerste ronde toch in te gaan. Als uit de beantwoording van de door ons gestelde vragen blijkt dat een tweede ronde nodig is, zullen wij u vragen de vergadering te schorsen zodat wij met elkaar een definitief "ja" of "nee" kunnen afspreken.

Kijkend naar de kaart heb ik geconstateerd dat wij een aantal jaren geleden, staande op de Bennebroekerweg, kijkend naar het zuiden en het noorden, al het gebied van het gemeente Haarlemmermeer strategische grond hebben genoemd. Dat die uitspraak juist was is nu wel gebleken. Ik heb mij afgevraagd of een eventueel te nemen voorbereidingsbesluit tevens betekent dat een voorkeursrecht

voor de gemeente gaat ontstaan op alle gronden die nu zwart zijn gemaakt. Als dat zo is, kunnen wij straks bekijken waar wij als gemeente het een en ander kunnen doen.

In de eerste alinea is aangegeven dat de bebouwing in dit gebied gevolgen kan hebben voor het gebruik van de luchthaven en strijdigheid met het algemeen belang zou kunnen gaan ontstaan als wij dit besluit niet zouden nemen. Uit de stukken hebben wij onvoldoende kunnen destilleren wat dat algemene belang zou kunnen zijn, anders dan het onbeperkt gebruik kunnen maken van bijvoorbeeld de Aalsmeerbaan. Wat heeft een en ander te maken met het herconfigureren van de banen, welk onderwerp al een aantal malen aan de orde is gesteld, en met een eventueel gedachte zesde baan? Als die er komt, zal de Aalsmeerbaan er mogelijk tussenuit gaan. Wij vragen ons af in hoeverre hetgeen rondom de Aalsmeerbaan gebeurt strijdig kan zijn met het algemeen belang, waar gesproken wordt over de herconfiguratie van de luchthaven. De wetgever heeft als datum in de opbouw van de wetgeving 20 februari 2003 bepaald.

Wij hebben ons afgevraagd in hoeverre het in het belang van onszelf juist is dit besluit te nemen. De gemeente Haarlemmermeer heeft ook belangen, maar welke expliciete belangen dat zijn is niet uitgewerkt. Kunnen schadeclaims naar het rijk uitgaan als de gemeente bepaalde beleidsontwikkelingen niet kan toepassen? Zijn die claims nog wel indienbaar als wij dit besluit nemen? Welke andere belangen kan de gemeente Haarlemmermeer hebben die door het nemen van dit besluit niet uitgewerkt kunnen worden?

Eigen belangen en andermans belangen worden geschaad voor de datum die ik zojuist heb genoemd en wij hebben ons de vraag gesteld of wij wel op de invoering van die wet moeten vooruitlopen c.q. of wij moeten meewerken aan het voor de muziek uitgaan. Wij hebben nog niet voldoende duidelijk in beeld van welke ongewenste onomkeerbare ontwikkelingen sprake zou kunnen zijn als wij dit besluit niet zouden nemen en hebben ons afgevraagd om welke bedrijven het gaat, andere bedrijven dan het bedrijf dat wij met een andere naam dan "benen" aanduiden.

Door de wetgever is aangegeven dat al aanvragen voor bouwvergunningen zijn ingediend. Kunnen die vergunningen alsnog onder deze regel vallen omdat een deel ervan nog niet conform de richtlijn is of over de mogelijke aanpassing ervan nog moet worden overlegd? Of kan een dergelijke aanvraag al geheel onder de regeling vallen en gaat het dan alleen om hoogtebeperkingen, zoals in de een na laatste alinea is omschreven?

In de laatste alinea is aangegeven dat schadevergoedingen die geclaimd zouden kunnen worden, ook via civielrechtelijke acties, door de staat zullen worden overgenomen, maar in de laatste alinea van de brief van de Staatssecretaris staat dat de staat maximaal het door de betrokken adviseurs bepaalde bedrag inclusief de door de gemeente te betalen rente zal vergoeden. Daaraan is toegevoegd "tenzij op mijn verzoek van het advies wordt afgeweken". Wat heeft dat met het begrip "maximaal" te maken en kunt u zeggen waar een eventuele schade voor de gemeente Haarlemmermeer blijft liggen als de Staatssecretaris hierover anders zal oordelen? Zijn de voorwaarden zoals genoemd in de eerste alinea van de tweede bladzijde van uw brief wel voldoende om ons voor alle claims te vrijwaren? Overigens zijn wij ook de instantie die het rijk en dus de gehele Nederlandse bevolking vanaf dit moment met zo veel claims zou mogen opzadelen. Eerder heb ik al gedacht dat het totaal wel eens meer dan een half miljard euro zou kunnen gaan bedragen, maar wat is in dit land een half miljard euro?

In de derde alinea op bladzijde 2 staat dat het algemeen belang absoluut voorop moet staan. Wij vragen u dat algemeen belang nog nadrukkelijker, in detail, voor ons te schetsen, voordat wij daarbij een bepaald gevoel kunnen hebben anders dan wat wij op dit moment van de luchthaven weten.

In de volgende alinea hebt u het nadrukkelijk over het belang van de gemeente Haarlemmermeer zelf. Hebben wij claimrecht en claimnoodzaak? Beletten wij beleid en zo ja, wat is dat dan?

Wij hebben er al op gewezen dat inmiddels al bouwaanvragen zijn ingediend. Wat doet u daarmee?

Over de door de Staatssecretaris genoemde voorwaarden voor volledige vrijwaring van alle risico's hebben wij zorgen. Wij vragen ons af of wij echt voor alle risico's zullen worden gevrijwaard, of die vrijwaring ook zal gelden voor al hetgeen de gemeente moet doen op het gebied van ambtelijke ondersteuning in het kader van civielrechtelijke procedures enzovoort.

In eerste termijn wil ik het laten bij deze opmerkingen en de uitspraak dat wij u nog niet kunnen mededelen of wij dit besluit kunnen dragen.

Mevrouw VAN VELSEN-NELISSEN: Mijnheer de voorzitter. Ik kan mij aansluiten bij een groot deel van de vragen die zojuist door de heer Van der Jagt namens Leefbaar Haarlemmermeer/HAP zijn gesteld. Veel van die vragen hadden wij u ook willen stellen. Ik wacht het antwoord op deze vragen graag af.

Op dit moment moet ik u mededelen dat een deel van de fractie van de VVD grote moeite heeft met de gang van zaken, met het feit dat u ons dit voorstel op deze manier en op dit tijdstip hebt voorgelegd. Het gevoel is ontstaan dat wij, door dit besluit te nemen, voor het rijk de kastanjes uit het vuur halen. De wethouder heeft gezegd dat wij geen risico's lopen omdat in de brief van de Staatssecretaris is aangegeven dat wij voor risico's worden gevrijwaard. Net als de heer Van der Jagt zou ik willen

vragen waarom de Staatssecretaris daaraan voorwaarden heeft verbonden. Ik doel op de streepjes op bladzijde 2. Kunt u dat uitleggen? Met name hebben wij een probleem met het streepje op pagina 3. De heer Van der Jagt heeft daarover ook een opmerking gemaakt. Het is duidelijk dat sprake kan zijn van een groot verschil tussen wat adviseurs en de rechter zeggen. Moet de gemeente dan voor dat bedrag opdraaien?

Ik wil u vragen de zinnen met de streepjes ervoor in de brief van de Staatssecretaris nog eens toe te lichten. Wij hebben het gevoel dat de zwarte Piet wel degelijk bij de gemeente terecht kan komen.

In de brief van de Staatssecretaris staan voorbehouden. Wij vragen ons af of die voorbehouden niet ook in het te nemen besluit zouden moeten worden opgenomen.

Ik wil het hierbij laten, maar wil wel al opmerken dat wij na uw beantwoording waarschijnlijk behoefte zullen hebben aan een schorsing.

Mevrouw GEHRELS: Mijnheer de voorzitter. Het CDA is dezelfde mening toegedaan. Ook wij willen heel graag de antwoorden op de gestelde vragen vernemen.

Daaraan wil ik nog wel een paar opmerkingen toevoegen. Het college stelt op de tweede bladzijde, net onder het midden, waar over de toepassing van de Algemene Wet Bestuursrecht wordt gesproken, dat de vereiste spoed en het doel van dit besluit zich in dit geval verzetten tegen de toepassing van de regels van artikel zus en zo. Wij willen graag van u vernemen waarom u die mening bent toegedaan.

Wij hebben ons afgevraagd wat het verschil is tussen het voorgestelde besluit en het vestigen van het voorkeursrecht. Kunt u ons uitleggen waarom ons wordt gevraagd dit besluit en niet een ander besluit te nemen? Dat kan van belang zijn voor de leden van de fracties die minder met ruimtelijke ordeningszaken te maken hebben. In de fracties zitten specialisten, maar ook mensen die op dit gebied geen specifieke kennis hebben.

Wij hebben ook sterk het gevoel dat wij, door het nemen van dit besluit, een probleem van de rijksoverheid oplossen en willen graag weten of hieraan voor de gemeente Haarlemmermeer voordelen zijn verbonden. Zo ja, zijn die voordelen hard te maken?

U hebt gezegd dat, als wij "ja" tegen dit voorstel zeggen, bepaalde aanvragen een artikel 19-procedure zullen moeten doorlopen en aangegeven dat u hierover met de provincie zult spreken. Welke vertraging kunnen mensen die een bouwaanvraag voor een huis hebben lopen verwachten? Is ons gevoel juist dat het algemeen belang dat hiermee gediend moet worden vooral een kwestie van geld is? Zo ja, om welke bedragen gaat het naar uw mening?

In elk geval zullen vanaf 20 februari artikel 19-procedures moeten worden gevoerd. Wat is daarvan het effect op de planschades die wij kunnen verwachten? Ook op die vraag willen wij graag uw antwoord vernemen.

De heer BOERMAN: Mijnheer de voorzitter. Het is juist dat het zeer ongebruikelijk is dat u ons op zo'n korte termijn een dergelijk voorstel voorlegt. Wij hebben dit voorstel zeer intensief besproken en ik moet u zeggen dat wij ons behoorlijk onder druk gezet voelen. Ook wij hebben het gevoel dat wij bezig zijn met het oplossen van een probleem van het rijk en ik ben er blij om dat een aantal andere fracties heeft aangegeven dat zij dat gevoel delen.

Veel vragen die ook bij ons leven zijn reeds gesteld, vragen over de kaart, vragen over de procedure en vragen over de financiën. De wethouder begon met de vraag "wat is het procesrisico?". Die vraag hebben wij vertaald in "wie financiert de veranderende wetgeving?"

Ook wij hebben zeer veel moeite met de laatste zin in de brief van de Staatssecretaris. Wat gebeurt er met een bouwaanvraag die wij vandaag binnenkrijgen? Hoe zijn de risico's daarvan afgedekt? Zijn daaraan wel risico's verbonden?

De wethouder heeft gezegd dat wij vandaag ook kunnen uitspreken dat de Minister zijn handeltje maar op orde had moeten hebben en dit geen nette manier van zaken doen is. Daarover kunnen wij van mening verschillen. Wij moeten natuurlijk ook op ons handeltje letten en de bestemmingsplannen elke tien jaar aanpassen. Ook daarover willen wij onze zorgen uitspreken. Kunnen in dat verband van juridische gevolgen sprake zijn?

Dit zijn de vragen die ik aan de reeds gestelde vragen wil toevoegen.

De heer NOBEL: Mijnheer de voorzitter. Het is jammer dat dit geen openbare vergadering is. Wij kunnen ons volledig vinden in de woorden van de fractie van Leefbaar Haarlemmermeer/HAP. Wij hebben al eerder samengewerkt! De meeste opmerkingen van de heer Van der Jagt ondersteunen wij van harte, met name zijn opmerkingen over de risico's voor de gemeente Haarlemmermeer zelf. Ik zal één voorbeeld noemen. Omdat ik nog wat nader onderzoek wil doen had ik deze vraag pas de volgende maand in de openbaarheid willen stellen. Wat gebeurt er met ons paviljoen op de Floriade? Zoals het een goed raadslid betaamt heb ik dossierwerk gedaan en daardoor ben ik erachter gekomen dat ons eigen paviljoen op grond van een voorlopige bouwvergunning is neergezet. Die bouwvergunning loopt

tot 31 december van dit jaar. Als wij dit voorstel aannemen, zal dat ook consequenties hebben voor ons paviljoen en zullen wij met handen en voeten gebonden zijn voordat wij een idee hebben over wat wij daarmee willen doen. Het gaat daar om een bedrag van € 11 miljoen. Ik wil graag van het college horen welke de gevolgen zijn van dit besluit, niet alleen voor dit onderwerp, maar ook voor de prospectie van het grondbedrijf. Ik denk maar even aan de Beukenhorsten.

Voorts wil ik een vraag stellen over de timing. Het Ministerie van Verkeer en Waterstaat heeft aangegeven dat dit besluit nodig is om een aantal vervelende ontwikkelingen te kunnen tegengaan.

Ik kan mij niet voorstellen dat men daar pas de vorige week achter is gekomen. Waarom zijn wij niet eerder op de hoogte gebracht en is niet eerder met ons gesproken over de ontwikkelingen en eventuele keuzen die het college ons kan voorleggen? Nu is het bijna te laat om nog een goed afgewogen besluit te kunnen nemen. Dat vind ik zorgelijk. Of het "nee" of "ja" wordt, welk besluit wij ook nemen, ik ben bang dat er te allen tijde financiële consequenties zullen zijn. Hierbij wil ik het op dit moment laten.

De heer HEKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Het rijk heeft vast een behoorlijke voorbereiding gepleegd om te kunnen bepalen waar vliegtuigen mogen vliegen. In principe mag dit hele gebied bevolegen worden. De luchtverkeersleiding Nederland heeft hinder van hoge gebouwen omdat zich daarachter als het ware een blinde vlek bevindt en daardoor ook hinderlijke reflecties kunnen ontstaan waardoor men op een radarsysteem een vliegtuig op een andere plek ziet dan de plek waar het vliegtuig zich daadwerkelijk bevindt. Vermoedelijk is dat de reden waarom dit is ingezet. Kortom: het gaat om veiligheid en wij moeten voorstellen beoordelen om de relevantie ervan te kunnen afwegen.

De wethouder heeft aangegeven dat dit besluit ertoe zal leiden dat particuliere ontwikkelingen gefrustreerd kunnen worden. Ik zou willen wijzen op de bestaande milieuwetgeving, waarin onder andere de geluidhinder aan de orde is, en de daaraan gekoppelde strabaarstellingswetgeving - ik weet niet precies hoe die wet heet - waarin de huidige Luchtvaartwet is genoemd. Als in het gebied waar de huidige Luchtvaartwet van kracht is bepaalde ontwikkelingen plaatsvinden, kunt u via deze route al toetsen of een en ander passend is. Ik noem dit nadrukkelijk omdat er ontwikkelingen zouden kunnen zijn waaraan misschien nog niet is gedacht omdat de Luchtvaartwetgeving veelal niet binnen het gemeentelijke traject wordt bekeken.

De wethouder gaf aan dat ook onze eigen ontwikkelingen gefrustreerd kunnen worden. Ik kan mij voorstellen dat al die zaken bij het rijk in rekening kunnen worden gebracht. Uiteraard zal onderzocht moeten worden hoe groot de schade zou kunnen zijn. Ik stel voor alle mogelijke claims bij elkaar op te tellen, waarna de burgemeester contact kan opnemen met het Ministerie van Verkeer en Waterstaat om over de voorlopige inschatting te spreken en af te wegen of ontwikkelingen die de oorzaak van die claims zouden kunnen zijn wellicht alsnog doorgang kunnen vinden en zo ja, in welke vorm, zódanig dat wij niet over het nog steeds onbekende maximumbedrag heen gaan.

Hoe dat traject zal verlopen is mij onduidelijk en ook ik heb een probleem met het laatste punt in de brief van de Staatssecretaris: "De staat vergoedt de gemeente maximaal het door de betrokken adviseurs bepaalde bedrag en de door de gemeente over het te betalen bedrag verschuldigde wettelijke rente." Ik neem aan dat het niet alleen om het bedrag van de rente, maar over de totale claim gaat. Hoe dat maximum tot stand komt is mij volstrekt niet helder.

Nog een laatste puntje, een technische zaak. Op pagina 2 wordt gesteld dat in het kader van de belangen die wij moeten afwegen bij het voorgenomen besluit het algemeen belang voorop dient te staan. Dit algemeen belang vinden wij terug in de brief van de Staatssecretaris, in de brief staat ook dat de gemeente een voorbereidingsbesluit zou moeten nemen. Kennelijk moet dat in het kader van het algemeen belang gebeuren. In het raadsbesluit vind ik dat echter niet terug. Daarin zie ik een tegenstrijdigheid waarop ik graag een toelichting wil hebben.

De heer OTTENS: Mijnheer de voorzitter. Ook ik sluit mij aan bij de vragen die reeds door de voorgaande sprekers zijn gesteld. Die vragen leven ook bij mij.

Ik heb een beetje last van het feit dat ik mij al dertig jaar met staats- en bestuursrecht bezighoud en veel vragen heb waarvan ik mij afvraag of zij van belang zijn, zij het dat dit niet geldt voor de vraag of de gemeenteraad in een situatie zoals deze bevoegd is tot het nemen van het gevraagde besluit. Het antwoord op die vraag is mijns inziens "ja". Ik vraag mij echter wel af of dat besluit rechtsgeldig is. Door de voorbereiding die vanmorgen is begonnen en waarvoor ik waardering heb, weet ik inmiddels dat het college over een aantal punten die niet expliciet in het voorstel zijn terug te vinden juridisch advies heeft gevraagd.

Ik wil nog wel een aantal vragen stellen. Een aantal van die vragen heb ik al gehoord, maar ik wil vasthouden aan het lijstje dat ik zelf heb opgesteld.

Mijn eerste vraag is de volgende. U verklaart de Algemene Wet Bestuursrecht gebaseerd op artikel 4.11 buiten toepassing. Met andere woorden: wij doen het geheel zonder participatie en hanteren de Algemene Wet Bestuursrecht niet, zonder dat dit inhoudelijk wordt gemotiveerd anders dan door de

druk van het algemeen belang, die er niet toe heeft geleid dat de rijkswetgeving eerder in werking treedt dan op 20 februari. Ik weet niet of die redenering zichzelf in de staart bijt.

De wethouder heeft vanmorgen uitgelegd dat de juridisch adviseur van het college van burgemeester en wethouders nog eens goed heeft gekeken naar de schade-overnemingsclausules en alles wat het rijk daarover zegt. Voor mij is dat punt 3. Punt 1 is voor mij de vraag of wij bevoegd zijn dit besluit te nemen - het antwoord op die vraag is mijns inziens "ja" - en punt 2 is de vraag of een besluit waarvā de consequenties zo verstrekkend zijn op deze manier wel rechtsgeldig kan worden genomen. Dat geldt voor alle belanghebbenden, de gemeente inclus. Ik vraag u concreet of ook daarover juridisch advies is uitgebracht en of u aan dat advies zelf het vertrouwen hebt ontleend dat u ons dit voorstel kunt voorleggen.

Mijn tweede vraag sluit daarbij aan. Is het gebied dat in de bijlage wordt aangewezen, het gebied waarop het voorbereidingsbesluit betrekking heeft, niet te a-specifiek? Het besluit geldt voor de gehele gemeente, met uitzondering van een aantal witte gedeelten en de belanghebbenden die daar een rol spelen zijn met de neus aan te wijzen, namelijk de Luchthaven Schiphol zelf - de grootste witte vlek -, de gemeente - ik wijs op een aantal witte vlekjes links op de kaart - en Rijkswaterstaat, zie het reepje rechtsonder waar de A4 en de HSL-zuid worden gerealiseerd. Waarom zeg ik dit? Ik zeg dit omdat ons bij een toekomstige toetsing door de rechter de vraag zal worden gesteld waarom wij een aantal specifieke belangen hebben beschermd. Doordat dit besluit zo a-specifiek is worden allen in het grijze gebied gedupeerd, met uitzondering van de gemeente, Rijkswaterstaat en Schiphol, wat formeel een private partij is. Dat is een lastige.

Ik ben ook van mening dat antwoord moet worden gegeven op de vraag of wij in dit besluit niet op z'n minst moeten aangeven welke bestemmingsplannen worden overruled. Eerlijk gezegd heb ik er als raadslid behoefte aan de lijst van twee, twaalf of vijftientig bestemmingsplannen met de datum van van kracht worden te kennen, die wij nu buiten werking stellen. Dat overzicht zit er echter niet bij. Wij beschikken alleen over een kaart met grijze plekken.

Als ik kijk naar de overgang van wit naar grijs bij Schiphol, rechtsonder waar ooit de zesde baan zal moeten komen, en bedenken dat de rechtszekerheid moet worden ontleend aan die grens - volgens mij lopen er bouwaanvragen voor bouwwerken daar heel dichtbij -, ben ik van mening dat dit voorstel weinig specifiek is. Zou in dit besluit niet tenminste moeten worden opgenomen dat wij een voorbereidingsbesluit moeten nemen tot wijziging van de bestemmingsplannen 1 tot en met x - ik vrees dat het er meer dan tien zullen zijn -, zodat wij meer specifiek zijn? In ieder geval wekken wij dan de indruk dat wij weten wat wij doen in relatie tot onze eigen bestemmingsplannen die vandaag van kracht zijn. Wij moeten niet een soort algemeen tevredenheidsbesluit nemen om het rijk te compenseren voor het tekortschieten van de regelgeving die niet tijdig in werking kon treden.

Al deze vragen en opmerkingen vallen onder de noemer "is hetgeen voorligt voldoende specifiek?"

Wij moeten ervoor waken belangen te schaden die, gelet op het algemeen belang, niet dienen te worden geschaad. Die afweging is buitengewoon lastig te maken, in ieder geval voor mij.

De wethouder heeft erop gewezen dat, als wij dit besluit vandaag niet nemen, het Luchthavenindeliingsbesluit op 20 februari in werking zal treden en in de tussentijd bouwaanvragen kunnen worden ingediend die wij op grond van de vigerende bestemmingsplannen niet zullen kunnen weigeren. Dat betekent dat de gebruikswaarde van Schiphol drastisch kan afnemen, wat consequenties kan hebben die tot vele miljoenen schade kunnen leiden.

Is de wethouder het niet met mij eens dat duidelijk is waar degenen die schade lijden naartoe moeten? Zij moeten niet bij ons, maar bij het rijk zijn. Het feit dat het Luchthavenindeliingsbesluit pas op 20 februari van kracht wordt is daarvan de reden, de reden daarvan kan niet zijn dat de raad vandaag "nee" zegt tegen dit voorstel. Zie ik dat goed? Dat is mijn vraag.

Kan de gemeente, bij schade op grond van artikel 47 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, zelf planschade claimen op grond van het besluit dat u ons vraagt te nemen? Valt die schade onder de vrijwaringsregeling van de Staatssecretaris namens de Staat der Nederlanden?

Ik heb nog een laatste vraag. Ik vraag mij af of de raad hierover een besluit kan nemen zonder de Wet op de Ruimtelijke Ordening bij de hand te hebben. Kan de rijksoverheid ons niet een dwingende aanwijzing geven om te doen wat zij wil bereiken? In een ander verband, in de wandelgangen, hebt u die vraag met "nee" beantwoord en ik ga er dus van uit dat dat niet kan, maar ik wil op deze vraag graag een gemotiveerd antwoord van u krijgen met een verwijzing naar de juridische context omdat dat mij helpt bij het vinden van een antwoord op de vraag hoe verplichtend dit verzoek van de Staatssecretaris is en hoe dwingend het is dat wij doen wat de Staatssecretaris wil.

Ik wil hierover na uw beantwoording tijdens de schorsing verder nadenken, ik ben er nog niet uit.

Wethouder SCHOENMAKER: Mijnheer de voorzitter. Ik kan mij voorstellen dat bij alle fracties veel vragen naar boven zijn gekomen. Veel van de gestelde vragen zijn ook bij ons gerezen toen wij met dit verzoek geconfronteerd werden. De raad kan van mij aannemen dat wij niet stonden te springen om dit onderwerp in behandeling te nemen. Dit onderwerp is immers erg ingewikkeld en dit besluit zal

vele gevolgen hebben, wat voor het college aanleiding is geweest zich af te vragen of wij die gevolgen wel zouden moeten dragen. Wij hebben echter toch besloten de raad dit voorstel voor te leggen. Ik zal proberen de gestelde vragen te beantwoorden en kan mij voorstellen dat de raad na mijn beantwoording behoefte heeft aan fractieberaad.

Door twee fracties is een vraag gesteld over het voorkeursrecht. Wat is het verschil en moeten wij dat niet gelijk vestigen? Dat zou ik de raad zeker niet adviseren omdat er een groot verschil is tussen de Wet Voorkeursrecht en het voorbereidingsbesluit dat wij de raad voorstellen te nemen. De Wet Voorkeursrecht is met dezelfde vertrouwelijkheid omgeven, in die zin is wel sprake van een relatie. In de Wet Voorkeursrecht is bepaald dat de gemeente bij verkoop van gronden de voorkeur heeft voor wat betreft de aankoop. Als, in een situatie waarin het voorkeursrecht is gevestigd, iemand grond wil aanbieden, zal hij die grond eerst aan de gemeente moeten aanbieden. Bovendien geldt dan een heel stringente ruimtelijke-orderingsprocedure. Daarmee hebben wij te maken gehad toen het over de A4-zone ging. Binnen twee jaar moet een structuurplan worden gemaakt en binnen nogmaals twee jaar - termijnen van die orde - moet een bestemmingsplan met alles erop en eraan worden vastgesteld. Voor sommige delen van de gemeente is dat misschien een goed idee, maar niet zo ruimtelijk als in dit voorstel aan de orde is. Als wij dat zouden doen, zouden wij het belang van mensen echt rechtstreeks raken. Zelfs lopende transacties kunnen dan niet doorgaan. Gronden moeten dan aan de gemeente worden aangeboden en de gemeente moet binnen een bepaalde periode reageren en aangeven of zij die gronden wel of niet wil aankopen. Pas als de gemeente "nee" zegt, zijn de betrokkenen vrij verder te gaan. Wij hebben gezien dat die gang van zaken in de A4-zone tot veel protesten heeft geleid. Laat staan wat er zal gebeuren als dit voor zo'n groot deel van de gemeente zou gelden. Volgens mij zijn er in sommige situaties redenen om het voorkeursrecht gemeenten te vestigen, maar wij moeten daarover heel specifiek praten omdat wij de mensen door het vestigen van het voorkeursrecht gemeenten direct raken. Zij zijn dan immers niet meer vrij om over hun eigen bezittingen te beschikken.

Bij dit voorbereidingsbesluit is dat wel het geval. Wat regelen wij hier? Heel generiek, voor alle gebieden die grijs zijn gemaakt, regelen wij dat de bestemmingen die nu in de bestemmingsplannen staan worden aangehouden en de bouw aanvragen worden aangehouden en getoetst aan de regelgeving die in het kader van het LIB van kracht zal zijn. Daarna zal een artikel 19-procedure worden gevoerd. De schade die men daarvan ondervindt is dat het wellicht iets langer zal duren voordat een bouwvergunning zal worden verleend, maar wij proberen de vertraging zoveel mogelijk te beperken. Zoals gezegd zullen wij met de provincie afspraken maken over de proceduretijd. Het is dus niet zo dat mensen die op grond van het bestemmingsplan een bouwvergunning zouden krijgen - ervan uitgaande dat het bestemmingsplan binnen de contouren van het LIB valt - straks geen bouwvergunning zullen krijgen. In het stuk is helder omschreven wanneer de bestemming niet binnen de contouren van het LIB valt. Het gaat vooral om de bouwhoogte en waterpartijen groter dan drie hectaren. Dat zijn beperkende factoren. Er zijn niet zo gek veel aanvragen die daarop betrekking hebben en de gevolgen zullen dan ook wel meevallen.

De enige instantie die daarmee te maken krijgt is de gemeente zelf, namelijk in het plan Boséilanden. Naar die problematiek wordt op twee manieren gekeken...

De heer OOSTWOUDER: Mijnheer de voorzitter. Mag ik een korte aanvullende vraag stellen? Of wilt u dat ik daarmee wacht totdat de wethouder klaar is met zijn beantwoording?

De VOORZITTER: Ik raad u dat aan. Dit is een ingewikkeld onderwerp.

Wethouder SCHOENMAKER: Mijnheer de voorzitter. Over het water is specifiek overleg gaande. Wij zijn namelijk door het Waterschap gesommeerd veel water en het liefst aaneengesloten water toe te voegen terwijl de wetgever aan de andere kant stelt dat het wateroppervlakte niet groter mag zijn dan drie hectaren omdat het anders een aantrekkende werking zal hebben. Daarvoor zal een oplossing moeten worden gevonden. Dat moet natuurlijk sowieso want dit kaartje ligt vanaf 20 februari in ieder geval op tafel. Vanaf die datum dienen wij alle bestemmingsplannen aan te passen aan hetgeen in het LIB is vermeld. Wat wij de raad voorstellen is dus niet meer, maar ook niet minder, dan het vooruittrekken van hetgeen met ingang van 20 februari over ons zal komen.

Je kunt je natuurlijk op het standpunt stellen dat de wetgever een en ander zelf had moeten regelen. Waarom zouden wij dit besluit nemen? Hoe zit het met het algemeen belang dat wij hier dienen?

Verdergaande discussies over de herconfiguratie van Schiphol en wellicht een tweede Kaagbaan of een zesde baan tussen de Zwanenburgbaan en de andere banen spelen hier niet. Die discussies spelen ook niet op 20 februari als wij het LIB over ons heen gelegd krijgen. Vandaag is het dringende verzoek van de rijksoverheid aan de orde voorbereidende bescherming te bieden in afwachting van rijksregelgeving die met ingang van 20 februari van kracht zal zijn.

X Waarom is dit verzoek zo laat gekomen? Ik kan de raad mededelen dat dit verzoek ons naar aanleiding van een concrete bouwaanvraag is voorgelegd. Die bouwaanvraag is, zoals wij alle bouwaanvragen publiceren, half september gepubliceerd en daarop is door de Luchtverkeersleiding Nederland gereageerd. Men heeft de tekeningen bekeken en geconstateerd dat voor wat betreft de bouwhoogte sprake is van strijdigheid met het LIB. Het gaat om een aanvraag van een projectontwikkelaar voor een project in de zone vlak onder de Aalsmeerbaan. De luchtverkeersleiding heeft die aanvraag getoetst en geconstateerd dat dit gebouw daar niet kan worden gerealiseerd omdat daardoor problemen met radarverbindingen en dus met veiligheid zullen ontstaan, waardoor het gebruik van de Aalsmeerbaan qua rating terug zal gaan. Ik weet niet precies hoe dat in die wereld werkt, maar in elk geval zal de Aalsmeerbaan dan minder gebruikt kunnen worden dan waarop op grond van het LIB en de richtlijnen die daarin staan gerekend werd. De totale capaciteit die Schiphol beschikbaar heeft zal daardoor afnemen, wat vergaande consequenties zal hebben.

Door één van de fracties is gevraagd of het alleen om geld gaat. Uiteindelijk wordt alles in geld omgerekend, maar het gaat natuurlijk in eerste instantie om de veiligheid. Dat is het uitgangspunt van het LIB. Daarin staan hoogtelijnen, die inderdaad vrij strikt zijn. Als die hoogtelijnen niet worden gerespecteerd kunnen bepaalde banen minder worden gebruikt omdat zij minder veilig worden, wat tot gevolg zal hebben dat andere banen meer gebruikt zullen moeten worden. Dat heeft weer een milieunadeel, wat een algemeen belang is, niet alleen een belang van de luchthaven maar ook een belang van de omwonenden die op grond van de ingebruikname van de vijfde baan en het ongestoord kunnen gebruiken van alle start- en landingsbanen niet in 12.500 maar in 10.000 woningen in de 35 Ke-zone zitten. Waaraan Schiphol zich moet houden staat in de wet. De Aalsmeerbaan wordt gebruikt op grond van de condities die in het LIB zijn vastgelegd. Zodra daaraan wordt afgedaan, heeft dat een effect dat uiteindelijk in geld te vertalen is. Het veiligheidsbelang en het milieubelang spelen echter in eerste instantie een rol.

Mevrouw DE JONGE: Zijn de regelgevingen in die streek niet voldoende? In het gebied zijn heel wat huizen afgebroken, onder andere waar ik heb gewoond.

De heer OOSTWOUDER: Ik heb begrepen dat wij zouden wachten met het stellen van vragen totdat de wethouder klaar is met zijn beantwoording.

Mevrouw DE JONGE: Ik wil een vraag ter verduidelijking stellen.

De heer OOSTWOUDER: Dat wilde ik ook.

Mevrouw DE JONGE: Jij hebt het keurig gevraagd, je mocht het niet en ik doe het gewoon. Dat is het verschil.

Ik snap niet dat er in dit gebied geen andere regelgeving is of mogelijk is dan wat nu voorgesteld wordt, dit mede met het oog op het feit dat daar in verband met het veiligheidsrisico veel huizen weg moesten. Ook met het oog op de rechtsgelijkheid van de burgers die daar weg moesten snap ik niet dat daar iets gebouwd zou kunnen worden. Als dat mogelijk is wil ik daarover graag duidelijkheid hebben. Of is dit gewoon een hiaat in de wetgeving?

Wethouder SCHOENMAKER: Ik zal mijn best doen uw vraag te beantwoorden. De gemeente toetst op basis van het bestemmingsplan. Als ons een bouwaanvraag wordt voorgelegd dat aan de bepalingen in het bestemmingsplan voldoet hebben wij de plicht een bouwvergunning af te geven. Als wij dat niet doen, kan de rechter worden ingeschakeld. Als de rechter ons dan vraagt waarom wij een bouwvergunning niet hebben afgegeven kunnen wij niet zeggen dat dat ons slecht uitkwam omdat over drie maanden nieuwe rijksregelgeving van kracht zal worden. De juristen hebben mij voorspeld dat de rechter het daarmee niet eens zal zijn. De rechter kijkt namelijk ook naar het bestemmingsplan en toetst op grond daarvan of de gemeente een juiste beslissing heeft genomen. Het bestemmingsplan heeft juridische rechtskracht. Wij weten dat nieuwe regelgeving in aantocht is, op grond waarvan wij een bouwvergunning kunnen weigeren. Die regelgeving is er nog niet en de Staatssecretaris heeft ons daarom verzocht de beschermende kracht die van het LIB uitgaat drie maanden eerder van toepassing te verklaren. Andere regels zijn er niet.

Door één van de fracties is gevraagd of de rijksoverheid niet op een andere manier kan realiseren wat zij realiseren wil. Het antwoord op die vraag is "nee". De Staatssecretaris kan ons geen aanwijzing geven om te doen wat wij de raad thans voorstellen te doen. De raad is vrij te zeggen dat hij geen voorbereidingsbesluit wenst te nemen. De Staatssecretaris kan de raad niet verordonneren dat te doen. Op deze termijn althans niet. Aan het geven van een aanwijzing zijn allerlei procedures verbonden. De Staatssecretaris heeft ons dus een verzoek gedaan.

Wel is gekeken naar de vraag welke mogelijkheden het rijk heeft om eventueel verleende bouwvergunningen, bijvoorbeeld op grond van het algemeen belang, te vernietigen. Ik ben geen jurist, dus ik moet mij verlaten op de adviezen die wij hebben ingewonnen. Ons is medegedeeld dat dat misschien zou kunnen, maar het een onzeker pad is. Als het niet mogelijk blijkt een verleende bouwvergunning te vernietigen, zal een gebouw kunnen worden neergezet dat nadelige gevolgen zal hebben voor de veiligheid en het milieu.

Er zijn dus twee sporen. Het spoor van het eventueel vernietigen van afgegeven bouwvergunningen loopt toch wel. Dit verzoek is ons voorgelegd met als doel de periode waarin strijdige aanvragen voor een bouwvergunning kunnen worden ingediend zo kort mogelijk te houden. Wij zouden ons op het standpunt kunnen stellen dat wij wel zullen zien of de bouwvergunningen die tot 20 februari worden afgegeven wel of niet worden vernietigd, maar de Staatssecretaris heeft ons verzocht die periode zo kort mogelijk te maken.

Waarom de vertrouwelijkheid, de behandeling op deze korte termijn en geen transparante gang van zaken? Als wij nu aankondigen dat wij de volgende maand een voorbereidingsbesluit gaan nemen, kan het gebeuren dat ondernemingen ervoor zorgen dat hun aanvragen voor een bouwvergunning voor die tijd bij de gemeente zijn. Dat is niet de bedoeling van hetgeen wij de raad voorstellen. Als wij nu in de openbaarheid zouden spreken over een voorbereidingsbesluit dat vanaf de volgende maand zal gelden, weten wij zeker dat aanvragen voor bouwvergunningen binnenkomen, wat niet de bedoeling is. Wij willen die bouwvergunningen immers niet verstrekken. Dat is een inherente tegenstrijdigheid op grond waarvan volgens juristen de route die wij de raad voorstellen mogelijk is.

De heer NOBEL: Wij hebben het vaak over het vertrouwen in de politiek, transparantie en openbaarheid van bestuur. De wethouder heeft nu iets gezegd dat ik in de schorsing de revue wil laten passereren. In het verleden heb ik al eens iets gezegd over onze relatie met bijvoorbeeld Real Estate en aankoop van gronden. Ik denk dat wij ons in een positie gaan begeven waardoor wij het andere ondernemers vrijwel onmogelijk maken stappen te ondernemen om geld te kunnen verdienen. Ik denk dat wij daarover als een speer met elkaar moeten spreken.

Mevrouw GEHRELS: Mijnheer de voorzitter. Kan de wethouder aangeven waarom in dit geval wordt afgeweken van het principe dat wij een voorbereidingsbesluit altijd openbaar maken en daartegen zienswijzen kunnen worden ingediend? Waarom wilt u nu van dit principe afwijken?

Wethouder SCHOENMAKER: Dat leg ik net uit en de heer Nobel heeft daarop gereageerd. Wij leggen het voorbereidingsbesluit wel ter visie, maar wij doen dat pas nadat het besluit is genomen. Er is dus wel degelijk beroep en bezwaar mogelijk. Als wij dit voorbereidingsbesluit eerder ter inzage zouden leggen, zou het nemen ervan weinig effect hebben.

Voor de WVG geldt hetzelfde. Als wij een dergelijk besluit ter inzage leggen weten wij zeker dat nog heel veel transacties zullen plaatsvinden. Daarom behandelen wij dit voorstel in beslotenheid.

De heer OTTENS: Mag ik hierover nog een vraag stellen, mijnheer de voorzitter? Ik denk dat dit een afgerond blokje is.

Als wij het belang van de rijksoverheid willen dienen, kan ik mij voorstellen dat dit voorstel in beslotenheid wordt behandeld. Als wij dit voorstel in de openbaarheid brengen en er pas over een maand over besluiten gaan mensen inderdaad eieren voor hun geld kiezen, maar misschien is de Algemene Wet Bestuursrecht nu juist bedoeld om dat type belangen te dienen. U stelt voor in dit geval de uitzonderingsmogelijkheid in deze wet te hanteren, maar wij moeten ons er wel van bewust zijn dat één particulier bedrijf precies weet wat er aan de hand is. De heer Nobel heeft hierover ook gesproken.

Als wij de keuze van het college volgen, zeggen wij dat de belangen van alle particuliere ondernemers met uitzondering van de AAS voor ons op dit ogenblik ten opzichte van het algemeen belang lichter moeten worden gewogen. Dus zijn wij van mening dat er argumenten zijn om de regels die normaal gelden te passeren en de burgers de rechten die zij krachtens die regels hebben te ontnemen. Dat is wat wij bewust doen en ik heb er een probleem mee dat wij dat selectief doen. Volgens mij is dat een risico.

De wethouder heeft gezegd dat nog steeds bezwaar en beroep kan worden aangetekend. Wij gaan ervan uit dat wij die procedures glansrijk zullen verliezen en voor schut zullen gaan doordat de rechter zal uitspreken dat wij ons best hebben gedaan om onder druk van de Staatssecretaris het algemeen belang te dienen, maar hij ons toch in het ongelijk moet stellen. Wat betekent het als wij alles moeten terugdraaien?

Wethouder SCHOENMAKER: Ik ben het helemaal niet met u eens dat wij het glansrijk zullen verliezen. U zegt dat is een vooruitziende blik, maar dat is de vraag.

De heer OTTENS: Nee, maar met dat scenario moeten wij wel rekening houden. Ik wil dat niet, maar wij moeten er wel over nadenken welke de gevolgen zullen zijn als dat gebeurt.

De heer SCHOENMAKER: Dat is helder. U voorspelde echter dat wij de procedures zullen verliezen en zo ver zijn wij niet.

De heer OTTENS: Dan heb ik mij onzorgvuldig uitgedrukt. Ik heb bedoeld te zeggen dat wij de afweging die ik zoëven heb gemaakt en die impliciet in uw stukken zit expliciet moeten maken en dus moeten nadenken over de risico's die wij lopen als wij eventuele procedures zullen verliezen. Zet die risico's nevensgeschikt.

Wethouder SCHOENMAKER: Wat u bedoelt is helder.

In het stuk waaruit u hebt geciteerd staat dat grote spoed is vereist en de belangen groot zijn. Volgens het college en volgens de juristen bij wie wij advies hebben ingewonnen rechtvaardigen die elementen dat wij deze procedure voeren zoals wij dat doen, dus met toepassing van artikel 4.11, wat betekent dat belanghebbenden niet vooraf de mogelijkheid krijgen zienswijzen in te dienen. Die mogelijkheid krijgen zij pas achteraf. Deze procedure kan alleen worden gevolgd als sprake is van een groot, een zwaarwegend, belang en naar de mening van het college is dat belang gelegen in het LIB dat vanaf 20 februari van kracht zal zijn.

In hoeverre schaden wij belangen door het nemen van dit besluit nu, dus drie maanden eerder? Voorts moeten wij ons afvragen of wij het belang van AAS, dus niet van Real Estate, het belang van het bedrijf Schiphol, groter achten dan de belangen van derden - wij hebben er één specifiek op het oog en ik denk niet dat er heel veel meer zijn - die geschaad worden door dit besluit drie maanden eerder te nemen. Die afweging moeten wij maken. Het college heeft op grond van het algemeen belang gemeend dat het rechtvaardig is de raad dit voorstel voor te leggen. Het algemeen belang is door de wetgever in de wet vastgelegd.

Mevrouw DE JONGE: Welke argumenten voert u hiervoor aan? Dat wil ik graag weten. Heeft het college alléén een financiële afweging gemaakt? Als dat zo is, wil ik graag dat dat gezegd wordt.

Wethouder SCHOENMAKER: Uiteindelijk is natuurlijk alles in financiën waardeerbaar, maar het zijn eisen op het gebied van veiligheid en het milieu die het college ertoe hebben gebracht in te gaan op het maandag binnengekomen verzoek van de Staatssecretaris vooruitlopend op de invoering van het LIB per 20 februari dit voorbereidingsbesluit te nemen.

Er is nog een ander feit dat ik de raad onder de aandacht wil brengen, namelijk het feit dat de Luchthaven Schiphol ook een belanghebbende is in de zin van het kunnen gebruik maken van het banenstelsel op de in de wet geregelde manier. Als de gemeente Haarlemmermeer op basis van het bestemmingsplan een bouwvergunning verleent en daardoor een kink in de kabel komt, als zodanig wordt gebouwd dat het gebruik van de start- en landingsbanen wordt belemmerd, kan de luchthaven een schadeclaim bij de gemeente indienen.

De heer Ottens stelde ten onrechte dat de luchthaven zich op grond van het LIB bij het rijk moet melden. Het LIB zorgt ervoor dat de luchthaven via de strenge veiligheidseisen die aan bebouwing worden gesteld de banen goed kan gebruiken. Als de gemeente Haarlemmermeer, hoewel zij in haar volste recht staat en niet anders kan, op grond van een bestemmingsplan een bouwvergunning verleent, dan krijgt zij zeer vermoedelijk een artikel 49-claim van de luchthaven aan de gemeente aan de broek.

De heer NOBEL: Dan had Schiphol wel bezwaar moeten indienen bij het vaststellen van het bestemmingsplan en wat daaraan bij de voorbereiding ten grondslag heeft gelegen. Het bestemmingsplan is inmiddels heel oud.

Wethouder SCHOENMAKER: Dat maakt niet uit.

De heer VAN DER JAGT: U zegt dat die claim door de rechter niet zal worden gehonoreerd omdat u op basis van een goede juridische grondslag, namelijk het bestemmingsplan, een bouwvergunning hebt verleend. De rechter zal de luchthaven niet onvankelijk moeten verklaren.

Wethouder SCHOENMAKER: Dat is de vraag, daarover wordt door juristen verschillend gedacht. Artikel 49 vergelijkt het ene planologisch regime met het andere en bekijkt of de belanghebbende erop achteruit is gegaan, dit ongeacht de vraag of hij of zij wel of niet bezwaar heeft aangetekend tegen een bestemmingsplan. Ik zal een willekeurig voorbeeld geven. Als Vennepers kan ik het heel goed vinden dat het bestemmingsplan Getsewoud is aangenomen, maar ik kan wel een planschadeclaim

indienen omdat ik van mening ben dat die wijk te dichtbij komt. Dat kan. Mijn naam hoeft niet voor te komen op de lijst van degenen die bezwaar hebben gemaakt. Ik kan alle procedures rustig afwachten en een claim indienen zodra het bestemmingsplan rechtskracht heeft. Schiphol kan dat ook doen. Het is een bestemmingsplan uit 1988. Zo ver mogen wij terug, maar bij de nieuwe wetgeving zal dat niet meer mogelijk zijn, dan wordt de termijn tot vijf jaar gereduceerd. De Luchthaven Schiphol kan zeggen dat zij de wijzigingsbevoegdheid die daarin staat wil vergelijken met hetgeen voor 1988 mocht. Nu mag meer en daarop heb ik niet gerekend. Op grond daarvan zijn onze belangen geschaad en wij dienen daarom een claim in. Wij kunnen daaraan niets doen, maar wij kunnen er wel voor zorgen dat wij er als gemeente alles aan doen wat mogelijk is om zo snel mogelijk op het LIB te anticiperen door bijvoorbeeld vandaag dit voorbereidingsbesluit te nemen. Het nemen van dit voorbereidingsbesluit is geen garantie dat geen schade zal ontstaan, maar wij kunnen dan wel duidelijk maken dat wij als gemeente alles hebben gedaan wat mogelijk is. Het is de vraag of de Luchthaven Schiphol in haar recht staat, maar dit is zeker een reëel punt dat de raad in zijn besluitvorming moet meenemen. We kunnen niet andersom redeneren, het is niet zo dat Schiphol dan maar bij het rijk moet claimen. Nee, de Luchthaven Schiphol kan haar claim bij ons neerleggen.

De heer OTTENS: Mijnheer de voorzitter. Dit is een ingewikkeld onderwerp, ik zal proberen alle argumenten op een rij te houden.

Ik kan de gedachtegang van het college heel goed volgen. Volgens mij is dat een redenering die wij in stand kunnen houden. Natuurlijk kunnen daar andere redeneringen naast worden gelegd en is het de vraag waar het schip wel of niet zal stranden en welke redenering bij toetsing door de rechter houdbaar zal blijken te zijn.

Voordat wij gaan schorsen wil ik erop wijzen dat er naar mijn mening een redeneerfout in het verhaal zit. Ik hoop dat ik ongelijk heb. Om daarover tijdens de schorsing te kunnen nadenken wil ik mijn opvatting daarover graag nu met de wethouder delen. De wethouder heeft gezegd dat wij, als wij dit besluit nemen, artikel 19-procedures zullen moeten gaan voeren en wij hebben begrepen dat daarover aanstaande maandag met de provincie overleg zal worden gevoerd. Geldt dat ook voor de aanvraag van het enkelvoud van benen? Gaan wij dat ook even snel doen?

U hebt ook gezegd dat u anticipeert op wetgeving en in dat verband over het LIB gesproken. Dat is echter geen geldend recht en daaraan kunnen wij dus niet toetsen. U doet net alsof het LIB al vigereert terwijl nu juist problemen kunnen ontstaan omdat het LIB nog niet in werking is getreden.

Als wij een redelijke aanvraag voor een bouwvergunning in dat gebied krijgen, een aanvraag die aan het huidige bestemmingsplan voldoet, moeten wij die vergunning verlenen. Vervolgens krijgen wij dan schadeplichtigheidsdiscussies omdat wij niet getoetst hebben aan recht dat nog niet geldend is. Dat is de kern van het probleem. Dat vraagstuk komt ook op een andere manier op ons af.

Vervolgens hebt u gezegd "wat is nu het nadeel voor alle betrokkenen, inclusief de gemeente?" Het nadeel is volgens u dat artikel 19-procedures zullen moeten worden gevoerd, waardoor de verlening van vergunningen wordt vertraagd.

In het kader van de artikel 19-procedure zal worden getoetst aan het LIB, aan wetgeving die voor 20 februari nog niet van kracht is. Of zullen wij die aanvragen pas na 20 februari in behandeling nemen omdat wij het LIB dan wel als geldend regime kunnen aanvoeren?

Ik ben mijn betoog begonnen met de stellingname dat de redenering van het college op zichzelf houdbaar kan blijken, maar volgens mij zit er een denkfout in en wel deze: vanaf morgen wilt u via artikel 19 gaan toetsen aan nog niet geldend recht omdat het geldend recht pas op 20 februari zal ingaan. Dat is het probleem. Volgens mij zit daar een denkfout en ik wil daarop graag een reactie vernemen van uw juridische adviseurs. Als mijn gedachtegang klopt, gaan wij straks artikel 19-procedures toepassen waarover wij afspraken met de provincie zullen maken, waarbij aan niet geldend recht zal worden getoetst.

De heer NOBEL: Mijnheer de voorzitter. Ik ondersteun het betoog van de heer Ottens volledig, ook zijn vraag over het a-specifiek zijn van dit voorstel. Het gehele gebied is grijs, behalve een stukje in het kwadrant A4/Kruisweg en een stukje ten noorden van de Buitenveldertbaan. Liggen daaraan belangen ten grondslag?

Mevrouw VAN VELSEN-NELISSEN: Mijnheer de voorzitter. Allereerst wil ik de wethouder dankzeggen voor zijn beantwoording.

Ik heb het vermoeden dat de Staatssecretaris met dit verzoek is gekomen omdat er op dit moment een verschil in belang is tussen Schiphol en een ondernemer. Kunt u in twee zinnen, krachtig en kort, zeggen welk belang de gemeente erbij heeft om nu dit besluit te nemen?

De heer OOSTWOUDER: Mijnheer de voorzitter. Geeft het feit dat voor aanvragen betreffende alle bestemmingsplannen in het grijze gebied een artikel 19-procedure moet worden gevoerd - ik ga ervan

uit dat het grijze gebied is ingevuld op grond van de nieuwe geactualiseerde geluidscontouren en dat de reden is waarom de witte vlekken erin zitten - niet automatisch het recht planschade te claimen? Het algemeen belang is al geschetst, maar ik wil ook aandacht vragen voor een juridisch zuivere wijze van besturen.

Iedereen beseft dat het hierbij om geld gaat. Ik zal meteen man en paard noemen: het gaat om de familie Poot. Laten wij wel beseffen dat het gevolgen zal hebben als de belanghebbenden dit besluit als een donderdag bij heldere hemel uit de krant moeten vernemen. De heer Poot heeft nog meer belangen, onder andere bij de omlegging van de A9 om Badhoevedorp. Ook daarover zullen wij met hem om de tafel moeten en als ik mij niet vergis geldt dat ook voor de omlegging van de N201. Maken wij het onszelf op deze manier niet onmogelijk de onderhandelingen daarover te voeren?

Mevrouw DE JONGE: Mijnheer de voorzitter. Ik heb met deze wethouder al heel wat keren over planschade gediscussieerd. De wethouder heeft nu gezegd dat de planschade bij ons zal komen te liggen. In het verleden hebben wij al eens afgesproken dat daar waar de schade gemaakt wordt... Ik hoor om mij heen dat dat niet meer mag. Dat is heel erg jammer.

De heer BAK: Mijnheer de voorzitter. De Staatssecretaris, die kennelijk een probleem heeft, heeft ons vrijwaring toegezegd. Los van de zuiverheid van de discussie, wil ik opmerken dat die vrijwaring uitermate zuinig is.

Overigens wil ik opmerken dat alle fracties nog wachten op de beantwoording van de vraag over de punten waarvoor in de brief van de Staatssecretaris een streepje staat. Daaraan wil ik nog één punt toevoegen. Bij het eerste aandachtsstreepje staat dat de vrijwaring uitsluitend betrekking heeft op claims die rechtstreeks voortvloeien uit het te nemen voorbereidingsbesluit - dat lijkt mij logisch - en geldt voor de periode vanaf het van kracht worden van het voorbereidingsbesluit - als wij dit besluit nemen is dat vandaag - tot het moment waarop wet en besluiten ten aanzien van Schiphol van kracht zijn, ergens in februari. Vanaf dat moment gelden alle wettelijke voorzieningen die terzake van toepassing zijn.

De heer VAN DER JAGT: Nee, u hebt geen gelijk. De vrijwaring geldt op zijn vroegst vanaf zaterdag. Morgen zijn wij nog schadeplichtig.

De heer BAK: Akkoord, ik voel mij getuchtigd. Vanaf komende zaterdag tot het moment waarop het LIB van kracht wordt worden wij gevrijwaard voor alle claims die binnenkomen. Gedupeerden hebben echter wel degelijk de mogelijkheid na die periode een claim in te dienen. Daarvoor geldt namelijk een vrij lange wettelijke termijn. In feite geeft de Staatssecretaris ons dus een heel korte garantieperiode voor de vrijwaring en zijn wij daarna weer vogelvrij. Voordat wij over dit soort zaken een besluit nemen wil ik heel graag van een terzake kundig jurist horen of hetgeen ik veronderstel juist is.

Wethouder SCHOENMAKER: Mijnheer de voorzitter. Wij stellen de raad voor drie maanden eerder een voorbereidingsbesluit te nemen. Als vanaf 20 februari het LIB van kracht wordt dienen degenen die daarvan hinder ondervinden zich bij het rijk te vervoegen. In de komende drie maanden, tot 20 februari, kunnen de eventuele gedupeerden zich tot de gemeente wenden.

De heer BAK: De situatie kan zich voordoen dat één van de belanghebbenden zegt dat hij door het door de gemeente genomen besluit is gestuit in zijn plannen omdat hij onder het vigerende bestemmingsplan een kantoorpand kan bouwen, welke kans hem wordt ontnomen als wij dit voorbereidingsbesluit nemen. Nadat het LIB van kracht is geworden dient deze gedupeerde zich natuurlijk bij het rijk te vervoegen. Dit is namelijk wetgeving die van het rijk afkomstig is. Wij spreken nu echter over een gemeentelijk besluit dat niet aan bestaande regelgeving kan worden getoetst. De belanghebbende wordt dus benadeeld door een besluit dat door deze gemeenteraad is genomen en de rijksoverheid geeft ons daarvoor na die periode geen vrijwaring.

De heer OTTENS: In de periode tussen de inwerkingtreding van ons voorbereidingsbesluit en het van kracht worden van het nationale recht ontbreekt een toetsingskader. Daar zit een zuiverheidselement, maar ook een risico-element in. Ik ben niet gerustgesteld als ik daar met de Wet op de Ruimtelijke Ordening in de hand met een paar specialisten niet nog eens heel nauwkeurig naar kan kijken. Wij moeten dat besluit nemen en ik voel mij daarover onzeker.

Ik wil herhalen dat ik mij de redenering van het college kan voorstellen, maar daar is een redenering naast te zetten. Volgens mij zit de crux van de denkfout in het feit dat wij weliswaar iets stuiten, maar daarvoor niets in de plaats stellen. Wij stellen daarvoor een artikel 19-procedure in de plaats waarin wij aan nog niet geldend recht gaan toetsen. Je zult de belanghebbende maar zijn! Ik verwacht dat de belanghebbenden ons alle hoeken van de rechtszaal zullen laten zien. Of niet, maar dan snap ik niet

waarom niet. De denkfout zit erin dat u vanaf zaterdag wilt gaan toetsen aan wetgeving die nog niet van kracht is.

Wethouder SCHOENMAKER: Wat u zegt is niet juist. Een voorbereidingsbesluit is een besluit waarin de gemeenteraad zegt dat de aanvragen voor bouwvergunningen worden aangehouden tot het moment waarop het voorbereidingsbesluit vervalt of een nieuw bestemmingsplan is vastgesteld. In het voorbereidingsbesluit wordt niet geregeld waaraan wordt getoetst. Het toetsingsinstrument zal de rijksregelgeving zijn die vanaf 20 februari zal gaan gelden. Als nu een aanvraag wordt ingediend en de raad geen voorbereidingsbesluit heeft genomen, zullen wij die aanhoudingsmogelijkheid niet hebben. De Staatssecretaris heeft ons gevraagd onszelf een aanhoudingsmoment te verschaffen zodat wij straks aan het LIB en andere wetgeving zullen kunnen toetsen. Wij hebben daartoe nu geen mogelijkheden. De Staatssecretaris heeft ons geadviseerd die mogelijkheid in het leven te roepen omdat haar adviseurs hebben vastgesteld dat een bouwaanvraag aan de orde komt die ons zeer in de wielen zal rijden.

De heer OTTENS: Die redenering kan ik heel goed volgen. Dat is iets anders dan hetgeen u eerder deze middag hebt gezegd. Dat betekent dat wij niet vanaf zaterdag in overleg met de provincie zullen bekijken hoe wij vlotjes de artikel 19-procedures kunnen doorlopen. Wij schorten dus alles tot 20 februari op.

De notulen van deze vergadering zullen ooit bij de rechter liggen. De rijksoverheid vraagt ons dit besluit te nemen omdat zij op een gepubliceerde bouwaanvraag is gestuit waarvan zij dacht "oei, die is strijdig met het recht dat vanaf 20 februari 2003 geldig zal zijn". Dat is de aanleiding. Als wij onze vijftientwintig tot dertig bestemmingsplannen buiten werking stellen, heel a-select, om het verlenen van die bouwvergunning te voorkomen, denk ik dat wij ons op heel dun juridisch ijs begeven. Als u kunt zeggen dat de juristen dit aspect heel diepgaand hebben bekeken en er geen schijn van kans is dat wij in dat opzicht in de problemen komen, ga ik anders de schorsing in dan wanneer u zegt dat hetgeen ik heb gezegd tot de mogelijkheden behoort.

Wethouder SCHOENMAKER: Mijnheer de voorzitter. Ik kan de heer Ottens bevestigen dat dit aspect heel goed is bekeken, maar ik kan hem niet bevestigen dat er geen schijn van kans is dat wij daardoor niet in de problemen zullen komen. Ik heb er ook behoefte aan daar nog eens naar te kijken omdat ook ik van mening ben dat de besluiten die wij nemen helder moeten zijn.

Over de juridische toets die zowel intern als extern is gedaan wil ik nog het volgende opmerken. Die toets ging ook over de afdekking die de Staatssecretaris ons garandeert. Daarover is eveneens een vraag gesteld. De garantie van de Staatssecretaris is afdoende.

Meerdere fracties hebben aangegeven dat zij zorgen hebben over hetgeen is gesteld in het laatste zinnetje van de laatste voorwaarde, waarin staat "tenzij op mijn verzoek van het advies wordt afgeweken".

Hoe gaat dat met artikel 49-claims? Daarover vragen wij advies en de raad stelt de hoogte van de claims vast. Zo doen wij dat hier altijd. Meestal vragen wij het advies van de SAOZ.

De Staatssecretaris, die de schade betaalt, wil de regie naar zich toe trekken. De Staatssecretaris wil de adviezen hebben, maar het kan voorkomen dat de adviezen naar haar oordeel te hoog zijn. Het gaat om vrij forse bedragen, wij spreken over miljoenen. Als gezegd wordt dat het maximaal een tientje moet zijn en de gemeente denkt aan twintig, dan zal het tientje worden vergoed. Daarvoor staat er: "Tenzij op mijn verzoek van het advies wordt afgeweken".

De heer NOBEL: Die zinsnede verwijst naar de deskundigen, niet naar de raad. De betrokken adviseurs, SAOZ of een andere organisatie, stellen de schade vast. De Staatssecretaris zou zich op het standpunt kunnen stellen dat het te veel geld gaat kosten en er niet mee akkoord kunnen gaan. Dan wordt het touwtrekken. De Staatssecretaris zegt bijvoorbeeld vijf en volgens de adviseurs moet het tien zijn. Wie is dan verantwoordelijk voor die andere vijf? Wij? Wij zijn van mening dat de Staatssecretaris moet toezeggen dat het advies van de onafhankelijke adviseurs bindend is. De Staatssecretaris kan zich ook het recht voorbehouden daartegen te gaan procederen. Dat mag. In wezen staat hier dat de Staatssecretaris zich niets gelegen laat liggen aan een uitspraak van een rechter. Als de rechter zegt dat de schadevergoeding € 10 miljoen dient te bedragen en de Staatssecretaris zich op het standpunt stelt dat zij er maar € 5 miljoen voor over heeft, draaien wij op voor de rest omdat hier is gesteld dat dat advies niet hoeft te worden overgenomen.

Wethouder SCHOENMAKER: Ik ga toch nog even met de juristen praten en zal dit punt meenemen.

De heer NOBEL: Mijnheer de voorzitter. Er is ook een vraag gesteld over de schade die de gemeente lijdt. Zijn wij, als wij dit voorbereidingsbesluit nemen, zelf nog wel in staat bij het rijk schadeclaims neer te leggen in verband met de invoering van het LIB? Zoëven heb ik over het paviljoen gesproken.

De VOORZITTER: Ik verzoek de leden van de raad het vertrouwelijke stuk mee te nemen en niet op de tafels te laten liggen.

Ik schors de vergadering voor een half uur.

De heer VAN DER JAGT: Wij denken dat een kwartier genoeg is, mijnheer de voorzitter.

De VOORZITTER: De vergadering is geschorst.

Schorsing.

De VOORZITTER: De vergadering is heropend. Ik verzoek u uw plaatsen in te nemen.

Wethouder SCHOENMAKER: Mijnheer de voorzitter. Ik heb de schorsing gebruikt om met de juristen nog eens goed naar de tekst te kijken. In deze termijn zal ik nog één maal een poging doen kort en krachtig uit te leggen waarop de keuze zich richt.

Wij hebben een brief van de Staatssecretaris ontvangen die de leden van de raad hebben kunnen lezen. Omdat de Staatssecretaris wegens overleg in de Kamer niet bereikbaar was heb ik zoëven contact gehad met de Directeur-Generaal Luchtvaart, die mij heeft toegelicht wat de intentie van dit dossier is en hoe de Luchtvaartwet is opgebouwd. Hij heeft erkend dat door de wetgever niet goed is bekeken welke consequenties het Luchthavenindulingsbesluit voor de huidige bestemmingsplannen heeft. Men heeft er niet over nagedacht dat de huidige bestemmingsplannen misschien mogelijkheden bieden die de bedoelingen van de wetgever, vastgelegd in het LIB, zouden kunnen frustreren. Die erkenning uit zich in het feit dat de wetgever, de Staat der Nederlanden, bereid is de eventueel uit dit besluit voortvloeiende schade op zich te nemen. Dat geldt voor alle schadeclaims die zullen voortvloeien uit het vandaag door de raad te nemen besluit, dat eigenlijk door de wetgever had moeten worden genomen op het moment waarop het LIB door de Kamer werd vastgesteld. Als de wetgever dat zou hebben gedaan had de schade daar gelegen en nu ligt die daar weer. Er zijn alleen voorwaarden genoemd omdat de wetgever graag zou zien dat de Staat der Nederlanden, waar zij aan de lat is, in de portemonnee moet duiken om eventuele claims te betalen en betrokken is bij de manier waarop die claims tot stand komen. Zij wil gezamenlijk met ons optrekken. Om die reden zijn voorwaarden geformuleerd die vooral gaan over de manier waarop met die processen wordt omgegaan. Meerdere fracties hebben gerefereerd aan de laatste passage in de brief van de Staatssecretaris waarin een voorbehoud staat, wat zou kunnen betekenen dat de Staatssecretaris persisteert bij haar mening en de raad het kind van de rekening zal worden. De Directeur-Generaal Luchtvaart, de heer Bussink, heeft mij verzekerd dat de Staatssecretaris elke gerechtelijke uitspraak over de hoogte van toe te kennen claims zal respecteren. De gemeente wordt dus gevrijwaard voor alle claims die uit het nu te nemen besluit zullen voortvloeien.

Wij hebben ook gefilosofeerd over de vraag wat er zal gebeuren als wij nu een besluit nemen en na toetsing door de rechter zal blijken dat dat besluit onjuist is, als met andere woorden het besluit door de rechter wordt vernietigd zodat de aangevraagde bouwvergunning alsnog zal moeten worden gegund. Dan zal sprake zijn van een vertragingssschade. De Directeur-Generaal voorspelde dat de rechter geen vertragingssschade zal toekennen, maar heeft desalniettemin toegezegd dat ook die schade voor rekening van het rijk zal zijn. De Staatssecretaris zal hierover een aanvullend verhaal op papier zetten. Vandaag was dat niet mogelijk omdat de Staatssecretaris in politiek overleg zit. De Directeur-Generaal heeft echter nadrukkelijk namens de Staatssecretaris gesproken.

Wij hebben het ook gehad over de vraag wat het algemeen belang is en waarom het algemeen belang met het nu door de gemeente Haarlemmermeer nemen van dit besluit gediend zou zijn. Het algemeen belang is de internationale reputatie van de Luchthaven Schiphol en het gebruik van de banen. Een beperking van het gebruik van de banen zal vergaande consequenties hebben, die op dit moment door de luchthaven in beeld worden gebracht. Het is niet voor niets dat dit zo loopt en de Staatssecretaris en de DG zich zo intensief met deze kwestie bemoeien. De schade die kan ontstaan is echt ver gaand en zal niet alleen slecht zijn voor het internationale aanzien van Schiphol, maar ook slecht zijn voor het veiligheidsrisico. De Luchtverkeersleiding Nederland, die door ons als belastingbetalers wordt betaald, heeft daarop gewezen en bovendien is gewezen op de consequenties voor het milieu.

De Staat realiseert zich dat dit hiaat eerder had moeten worden gerepareerd en vraagt de gemeente dat nu op deze manier te doen, namelijk door middel van het nemen van een voorbereidingsbesluit.

Gesproken is over de problemen die kunnen ontstaan als in de periode tot 20 februari aan het LIB wordt getoetst. Het voorbereidingsbesluit is een aanhoudingsbesluit. Wij kunnen aanvragen aanhou-

den tot het moment waarop het voorbereidingsbesluit er door de raad wordt afgehaald of tot het moment waarop een nieuw bestemmingsplan wordt vastgesteld.

Wij weten dat de bepalingen die in het LIB zijn vastgelegd in het nieuwe bestemmingsplan moeten worden opgenomen. Wij zijn verplicht dat te doen. Op het moment waarop een aanvraag binnenkomt hebben wij dus wel degelijk mogelijkheden om die aanvraag te toetsen aan de bepalingen die wij in het nieuwe bestemmingsplan zullen opnemen. Wij weten daarover al een aantal dingen en wij weten in ieder geval wat in het LIB staat dat vanaf 20 februari van kracht zal zijn. Om die reden kan men daarmee op basis van artikel 19 aan de gang, maar ik begrijp dat de raad zich afvraagt of wij dit wel moeten doen.

De kern van de zaak is dat wij de raad voorstellen drie maanden eerder te besluiten over wat vanaf 20 februari aanstaande over ons heen zal komen. De daaruit voortvloeiende schade, ook de schade die voortvloeit uit het mogelijk ongewis zijn van het antwoord op de vraag of wij dit wel op de juiste manier doen - daarover zijn in eerste termijn opmerkingen gemaakt -, zal voor rekening voor het rijk komen.

De heer Oostwouder heeft de vraag gesteld of het wel wijs is één specifieke belanghebbende op deze manier behoorlijk tegen de haren in te strijken. De Directeur-Generaal heeft er gewag van gemaakt dat dit besluit van groot belang is voor het goed functioneren van de luchthaven en daarmee van belang voor de wetgever. Hij wil dat graag onder de aandacht brengen.

Welke risico's resteren voor de gemeente en hoe zwaar wegen wij het algemeen belang versus het drie maanden eerder uitvoeren van het besluit? Goed doen wij het eigenlijk nooit. Daarover hebben wij in het college ook gesproken. Je moet je afvragen of je liever door de hond dan door de kat wordt gebeten en dan is het natuurlijk de vraag hoe groot die kat is. Dat is toch wel van belang wil je de eerste vraag kunnen beantwoorden. De hond hebben wij redelijk goed in beeld, dat is de firma Poot, die nu door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat is gemuilkorfd, en de kat is de Luchthaven Schiphol en het algemeen belang dat door het gebruik van de Aalsmeerbaan wordt gediend.

X Als wij nu toch de bouwvergunning verlenen en geen aanvullende actie ondernemen terwijl de Staatssecretaris ons dat nadrukkelijk heeft verzocht - dat verzoek ligt op tafel -, zou dat wel eens forse repercussies kunnen hebben. Ik wil de raad daarvoor nadrukkelijk waarschuwen. Welke repercussies dat zullen zijn weet ik niet precies. Het is de vraag hoe groot of hoe klein de kat is. Dat aspect is wel degelijk van belang. Wij moeten afwegen waar het belang van de gemeente Haarlemmermeer ligt en welke risico's wij lopen.

Onze inschatting is dat het juist is dit voorbereidingsbesluit te nemen. Wij hebben dat juridisch laten toetsen en de zojuist door de Directeur-Generaal Luchtvaart gedane uitspraken zullen op papier komen, maar dat stuk zullen wij niet eerder dan morgenochtend ontvangen en ik denk dat wij hier niet zo lang moeten blijven zitten.

Natuurlijk zijn nog allerlei aanvullende vragen te stellen, maar dit is de bottomline van het verhaal.

Wat is precies de vraag? De Staatssecretaris vraagt ons drie maanden op de invoering van het LIB vooruit te lopen. Welke zijn de risico's die daaruit voortvloeien? De financiële risico's zullen kunnen worden afgewenteld op het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, dat ruiterlijk erkent dat zij dit eigenlijk zelf had moeten doen en dan zelf de risico's had gelopen. Wat is het materiële effect van dit besluit voor de inwoners van Haarlemmermeer? Dat hangt ervan af. Als hun bouwaanvraag binnen het bestemmingsplan past moet een aanvullende artikel 19-procedure worden gevoerd en wij zullen proberen die procedure zo kort mogelijk te houden.

Ons eindoordeel is dat wij dit zouden moeten doen met het oog op het algemeen belang dat wij in de gemeente Haarlemmermeer moeten dienen.

Mevrouw VAN VELSEN-NELISSEN: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de wethouder voor deze toelichting en het feit dat hij de schorsing voor overleg met de Directeur-Generaal Luchtvaart heeft gebruikt. Ik heb even rondgekeken in mijn fractie en moet u mededelen dat wij hechten aan een schorsing.

De heer NOBEL: Ook ik wil de portefeuillehouder dankzeggen voor zijn betoog, maar ik wil nog een aanvullende vraag stellen.

Door een aantal leden van de raad is de vraag gesteld hoe het zit met de schade die wij als gemeente als gevolg van deze aanpassing lijden. Ik denk aan de positie van het grondbedrijf en allerlei projecten die lopen.

Wethouder SCHOENMAKER: Dat is waar, u hebt recht op beantwoording van die vraag. Zal ik die vraag eerst beantwoorden?

De schade die uit het vanaf 20 februari geldende LIB zal voortvloeien zullen wij in beeld brengen. Voor een deel hebben wij dat al gedaan. Die schade zal straks door het Schadeschap Schiphol worden getoetst. Daar zijn regels voor. Wij weten bijvoorbeeld dat op "Beukenhorst-Zuid" en "Beukenhorst-Oost-Oost" een stuk minder hoog zal mogen worden gebouwd dan waarop wij hadden gerekend. Er zal worden getoetst aan de planologische situatie die daar was en daar zal komen en het is zeer de

vraag of daaruit schade zal voortvloeien. Het is niet anders. Wij moeten de bestemmingsplannen gewoon aanpassen.

De heer NOBEL: Als wij nu een voorbereidingsbesluit nemen waarin wordt bepaald dat de bestemmingsplannen op basis van hogere wetgeving - het LIB - zullen moeten worden aangepast, nemen wij zelf het initiatief. Aan dit besluit ligt geen aanwijzing ten grondslag. De gemeente zal zelf ook schade lijden. Zoëven heb ik over het Paviljoen op de Floriade gesproken, maar ik wil ook verwijzen naar de presentatie over de toren die wij twee weken geleden hebben gekregen. Wat zal daarvan overblijven? De gemeente lijdt ook schade.

Wethouder SCHOENMAKER: Nee, dat is geen schade die uit dit voorbereidingsbesluit voortvloeit, maar schade die voortvloeit uit het LIB. Voor de toren en voor andere zaken moeten wij sowieso een artikel 19-procedure voeren. Het voorbereidingsbesluit heeft daarop geen materieel effect.

De heer VAN DER LINDEN: Weet de wethouder zeker dat de schade door het LIB onder het Schadeschap Schiphol valt?

Wethouder SCHOENMAKER: Ja, daarover heb ik met de Directeur-Generaal overlegd. Het rijk heeft daarvoor regels, zoals het Schadeschap Schiphol of andere regelingen dat ook hebben. De Directeur-Generaal noemde het Schadeschap Schiphol als voorbeeld.

Mevrouw GEHRELS: Mijnheer de voorzitter. Ook wij willen de wethouder nog enkele vragen stellen. Weet het college hoe in andere gemeenten op deze vraag van de Staatssecretaris zal worden gereageerd?

Hebt u zojuist met de Directeur-Generaal afgesproken dat wij een nieuwe brief zullen ontvangen? Zal de brief die thans voor ons ligt worden herschreven?

Klopt het dat wij u hebben horen zeggen dat de essentie van de vrijwaring die zal worden gegeven ongeveer als volgt is: de vrijwaring heeft betrekking op alle claims die uit het te nemen voorbereidingsbesluit voortvloeien. Zal in de nieuwe brief een dergelijke zin worden opgenomen?

Hebben wij u horen zeggen dat de gemeente een risico loopt als zij dit voorbereidingsbesluit niet neemt? Kan het gevolg daarvan zijn dat Schiphol moet overgaan tot een ander baangebruik en kunnen daaruit claims voortvloeien? Is dat wat u hebt gezegd?

De heer HEKSTRA: Ik heb nog één vraag, mijnheer de voorzitter. Is de tekst van het Luchthavenindellingsbesluit in de gemeente Haarlemmermeer aanwezig?

Mevrouw DE JONGE: Mijnheer de voorzitter. Ik zit met een groot dilemma omdat ik het gevoel heb dat ons wordt gevraagd een probleem van de Staatssecretaris op te lossen en ons door de bevolking en de ondernemers van de gemeente Haarlemmermeer onbehoorlijk bestuur kan worden verweten. Daar zit ik mee. Ik heb het gevoel dat wij de problemen van de Staatssecretaris gaan oplossen en wij daarvoor verwijten zullen krijgen. Kunt u een poging doen dat gevoel te weerleggen? In eerste termijn hebt u gezegd dat de Staatssecretaris eventueel mededelen heeft om bouw aanvragen ongedaan te maken. Waarom gebruikt zij die middelen niet en vraagt zij ons dit besluit te nemen?

Wethouder SCHOENMAKER: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp dat gevoel want wij zaten daar ook mee. Ik zal proberen de gestelde vragen te beantwoorden.

De vraag van mevrouw Gehrels wat andere gemeenten hiermee doen kan ik nu niet beantwoorden. Ik weet alleen dat de gemeente Haarlemmermeer de eerste gemeente is die zo'n brief heeft ontvangen omdat bij ons een concrete bouw aanvraag ter tafel ligt. Daarmee is alles begonnen en vervolgens is bekeken of dergelijke problemen niet ook in andere, wat verder van de luchthaven verwijderde, gemeenten aan de orde kunnen zijn. De problematiek in de gemeente Haarlemmermeer is natuurlijk het meest pregnant omdat de luchthaven in onze gemeente is gelegen, de bouw hoogten bij ons het laagst zijn en dus het snelst overschrijdingen zullen ontstaan. De Directeur-Generaal heeft mij zojuist verzekerd dat het rijk niet de intentie heeft zich er op een slinkse wijze uit te draaien en de gemeente in de beurs te laten tasten. Dat is geenszins de bedoeling. De enige reden voor de gestelde voorwaarde is dat het rijk een vinger in de pap wil hebben voor wat betreft de wijze waarop juridisch en qua advisering met claims wordt omgegaan. Als de raad de indruk heeft gekregen dat het rijk voorwaarden stelt om onder die claims uit te komen, dan is dat ten onrechte. Dat is niet de bedoeling. De Directeur-Generaal zal daarover met de Staatssecretaris overleggen, wij zullen daarover nogmaals een gesprek hebben en de door de raad verlangde helderheid zal in een brief worden verwoord. In de nieuwe brief zal nader worden ingegaan op de passages waarover onduidelijkheid is ontstaan.

Mevrouw GEHRELS: Dat betekent dat nu geen besluit kan vallen.

Wethouder SCHOENMAKER: Zeker wel, maar u zult het moeten doen met hetgeen nu voorligt en de toezeggingen die de Directeur-Generaal heeft gedaan. De Directeur-Generaal is bereid die toezeggingen te bevestigen, maar dat kan niet eerder dan morgen gebeuren. Ik hoop dat de raad voldoende vertrouwen heeft in toezeggingen die de Directeur-Generaal namens de Staatssecretaris heeft gedaan.

Mevrouw De Jonge stelde dat wij nu eigenlijk voor het rijk de kooltjes uit het vuur halen en daardoor de inwoners van onze gemeente benadelen. De Staatssecretaris heeft bevestigd dat er een hiaat in de rijksregelgeving zit. De kwestie van de daaruit voortvloeiende claims is mijns inziens goed afgedekt, maar de vraag resteert wat hiervoor de rechtvaardiging is. Wij hebben gezegd dat wij moeten bekijken welke schade de inwoners van onze gemeente hierdoor lijden. In één geval is het heel helder, in dat geval zal er schade uit voortvloeien. Daarop wordt gerekend. De gemeente, de provincie en het rijk willen niet dat op die plek gebouwd wordt. Dat geval zal voldoende stof tot discussie geven.

Voor alle andere aanvragen zal er alleen schade zijn als gevolg van het simpele feit dat wij op de invoering van het LIB vooruitlopen. De schade die daaruit voortvloeit is hooguit vertragingsschade en die schade kan worden beperkt.

Mevrouw DE JONGE: Ik heb het gevoel dat wij, om de Staatssecretaris van dienst te zijn, onbehoorlijk bestuur plegen omdat wij dit besluit in beslotenheid nemen en niet de normale procedure volgen. Dat is mijn dilemma.

Wethouder SCHOENMAKER: Ik wijs u erop dat een groot nationaal belang op tafel ligt. U kunt wel "nou ja" zeggen, maar dat is wel het geval. Als wij dit voorstel op een transparante manier, in de openbaarheid, zouden behandelen, zouden wij daarvoor het nationale en dus ook het gemeentelijke belang niet dienen. Ik wijs erop dat de manier waarop wij dit voorstel behandelen ordentelijk is. Wij mogen hierover in beslotenheid vergaderen, dat is in de wet vastgelegd.

Met de WVG gaan wij op dezelfde manier te werk. Dan dienen wij het gemeentelijk belang. Ik kan mij voorstellen hoe u zich voelt, maar ben van mening dat de manier waarop wij te werk gaan gerechtvaardigd is.

De heer BOERMAN: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben erop gewezen dat de Staatssecretaris ook nog andere middelen heeft om in te grijpen. Waarom worden die middelen niet gebruikt? Op die vraag hebben wij nog geen antwoord gekregen.

Wethouder SCHOENMAKER: Ik heb eerder gezegd dat twee sporen worden gevolgd. De Staatssecretaris heeft de gemeente gevraagd dit voorbereidingsbesluit te nemen om te voorkomen dat nog meer bouwaanvragen bij ons binnenkomen die strijdig zijn met hetgeen door de wetgever is bedoeld en vanaf 20 februari rechtskracht zal hebben. Wij kunnen die aanvragen op grond van dit voorbereidingsbesluit aanhouden. De Minister is nu aan het onderzoeken welke juridische mogelijkheden er zijn om de aanvragen tegen te houden die in de tussenliggende periode, voor het van kracht worden van dit voorbereidingsbesluit - zaterdag -, zullen binnenkomen. Daar wordt naar gekeken. Daarover hebben we op dit moment nog geen duidelijkheid, maar over het voorbereidingsbesluit wel. Dat zijn twee trappen. Als de raad dit besluit vandaag niet neemt, bestaat het risico dat nieuwe bouwaanvragen binnenkomen die wij zullen moeten verlenen. In dat geval zal de Minister zich op het tweede spoor moeten verlaten.

Dit is een extra stap die in de ogen van de Minister heel belangrijk is om verdere negatieve gevolgen te kunnen voorkomen en de Staatssecretaris heeft toegezegd dat het rijk de daaruit voortvloeiende schade zal dragen. Mochten in de tussenliggende periode, die bewust zo kort mogelijk is gehouden, bouwaanvragen binnenkomen die strijdig zijn met de bedoelingen van de wetgever, dan zal natuurlijk het tweede traject worden doorlopen.

Voorts is er nog het punt van de claim van Schiphol. Ik wijs de raad er nadrukkelijk op dat dat een risico is. Als de raad dit voorbereidingsbesluit niet neemt, kan dat gevolgen hebben voor de positie die Schiphol in de richting van de gemeente zal innemen. Ook dat speelt een rol.

welke claim?

De heer NOBEL: Volgens mij is dat geen argument, mijnheer de voorzitter.

Als wij hiermee akkoord gaan, de betrokken ondernemer vervolgens naar de Raad van State gaat om dit besluit te laten vernietigen en alsnog gaat bouwen hebben wij hetzelfde verhaal aan de broek hangen.

De heer VAN GROENINGEN: Mijnheer de voorzitter. Ik zeg het gewoon zoals het is: onze fractie is verdeeld hoewel wij er begrip voor hebben dat de Staatssecretaris ons dit verzoek heeft voorgelegd.

om te voorkomen dat onomkeerbare zaken gebeuren en de schadeloosstelling van de gemeente is geregeld.

De heer Oostwouder sprak vanmiddag over de gevolgen voor bepaalde projecten. Naar ons idee is Shipsholé de trigger voor de vraag van de Staatssecretaris. Wij vragen ons af of de wethouder daarover iets meer kan vertellen.

De heer SPIJKERS: Mijnheer de voorzitter. Volgens mij worstelen wij allemaal met hetzelfde probleem en is het college ervan overtuigd dat het goed zou zijn als de raad dit besluit zou nemen. Vandaag is de naam van één specifieke ondernemer genoemd. Dat is eerst door de raad gedaan - de raad mag die naam noemen want de raad is niet het bestuur - en de wethouder heeft dat later zelf ook gedaan. Het zou erop kunnen lijken dat wij dit besluit specifiek nemen om de ontwikkelingen van deze ondernemer te stuiten, wat in ruimtelijke ordeningsprocedures "tricky" dan wel contraproductief is.

Ik ben heel lang gelukkig geweest omdat eerst over een been en zo is gesproken en de raad het bestuur niet is, maar nu het bestuur deze ondernemer bij naam heeft genoemd wordt het lastig.

Mevrouw GEHRELS: Ik heb nog een andere vraag. Is dit het enige middel dat de Staatssecretaris heeft om deze correctie of bescherming aan te brengen?

De heer HEKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik heb nog geen antwoord gekregen op mijn vraag of de tekst van het Luchthavenindelingsbesluit bij ons aanwezig is. Een aanvraag die morgen bij ons binnenkomt zal op basis daarvan moeten worden getoetst dan wel aangehouden. Nu hebben wij slechts een brief op basis waarvan wij een besluit moeten nemen. In het vertrouwen dat de tekst in het Luchthavenindelingsbesluit omschrijft wat in de brief is aangegeven ga ik ervan uit dat dat voldoende is, maar ik vraag mij af of wij de tekst waarom het in feite gaat ook in huis hebben. Is het juist dat wij deze tekst nu nog niet nodig hebben? Zo ja, wanneer hebben wij die tekst nodig om aanvragen te kunnen aanhouden dan wel te beoordelen?

De heer GAYKEMA: Mijnheer de voorzitter. De heer Ottens van D66 heeft het ontwerp-Luchthavenindelingsbesluit van verleden jaar oktober. Er zijn twee belangrijke bijlagen, één over de begrenzing van het luchthavengebied met het vijf banenstelsel en één over de hoogtebeperkingen. Daarin is bij het stukje waarover wij steeds praten 0 tot 3,5 meter met 0,2 graden helling vermeld. Daarnaast zit het vrachtareaal dat tegen de Fokkerweg aan ligt. Ik vind het vreemd dat Schiphol daar wel een vrachtareaal kan bouwen en daarnaast niks kan. Daar zet ik vraagtekens bij en dat irriteert mij een beetje.

De heer NOBEL: Ik moet zeggen dat ik uw irritatie kan delen.

Mevrouw DE JONGE: Ook ik heb daarover iets gezegd. Enerzijds moeten woningen worden gesloopt en anderzijds mag daar wel worden gebouwd.

De heer OTTENS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb het boekje weggegeven omdat het volgens mij zijn waarde had verloren, maar het boekje heeft nog wel historische waarde. Omdat ik aan het verhuizen was wilde ik het in de oud papierbak gooien.

Het is wel aardig te zien wat in het ontwerp staat, het deel waarover de heer Gaykema heeft gesproken is volgens mij in het besluit terecht gekomen.

De wethouder heeft met de Directeur-Generaal gebeld. Evenals een aantal andere fracties sta ik voor een dilemma. Voor mij is de bestuurlijk morele vraag van belang of wij met een olifant op een mug moeten schieten.

De rechter zal de notulen van deze vergadering straks nalezen. U hebt een- en andermaal gezegd dat de aanleiding voor dit verzoek een telefoontje van de luchtverkeersleiding Nederland is, waardoor bestuurlijk Nederland tot en met de Staatssecretaris in actie is gekomen.

Mevrouw Gehrels heeft gevraagd of dit het enige instrument is dat de Staatssecretaris heeft. Mijn antwoord op die vraag is dat de Staatssecretaris geen instrument heeft. De wetgever heeft een fout gemaakt.

Ik waardeer het zeer dat de wethouder alles heeft gedaan wat in zijn vermogen ligt om ons te informeren over de punten die wij belangrijk vinden en ik heb zijn woorden goed begrepen, maar ik ben nog niet zo ver dat ik hierover een besluit kan nemen. Om die reden wil ik een procedurevoorstel doen.

Op dit moment kan ik niet overzien welke gevolgen het niet nemen van dit besluit dan wel het wel nemen van dit besluit exact zal hebben. Inmiddels heeft de Directeur-Generaal aanvullende toezeggingen gedaan, andere toezeggingen dan in de door de Staatssecretaris ondertekende brief zijn geformuleerd. Ik wil die toezeggingen nalezen en daarvoor heb ik tijd nodig.

Ik sta voor twee dilemma's. Wij hebben de rijksoverheid, Verkeer en Waterstaat voorop en Economische Zaken in het kielzog daarvan, heel vaak in strijd met wet- en regelgeving initiatieven zien nemen waarover wij zeer verontwaardigd waren en waartegen wij als lokale overheid standpunten hebben ingenomen. Ik zeg niet dat wij dat nu ook moeten doen, ik zeg alleen dat ik de gevolgen van deze besluitvorming niet kan overzien.

Ik zou het zeer verstandig vinden als het college ons op korte termijn opnieuw bijeen zou roepen. Daarover gaan wij tegenwoordig zelf. Ik zou de raad willen vragen de bereidheid te hebben op zo kort mogelijke termijn wederom bijeen te komen. In die bijeenkomst wil ik in vertrouwelijkheid de nieuwe brief van Verkeer en Waterstaat en de juridische adviezen lezen die u hebt gekregen. Bovendien wil ik weten wat het resultaat is van de inspanningen die ik het college adviseer te plegen om Schiphol te bewegen in overleg met de heer Poot tot een grondruil te komen. Gelet op het feit dat de belangen zo groot zijn - wij spreken over tientallen miljoenen - verbaast het mij dat dit niet achter de schermen tussen de heer Poot en de luchthaven in de vorm van een grondruil wordt geregeld. De gebieden liggen inderdaad vrijwel tegen elkaar aan.

Dit is een besloten vergadering waarin wij kunnen zeggen wat wij denken. Ik zal mij strikt aan de vertrouwelijkheid houden, ook als wij bijvoorbeeld maandag of dinsdag weer bijeen moeten komen zal ik er zijn.

Als ik nu moet stemmen, kan ik niet voorstemmen omdat ik de gevolgen daarvan niet kan overzien.

Als dat voor meerdere leden geldt, zou ik de raad willen voorstellen - dat kan in het duale stelsel - het college te vragen ons aanvullend schriftelijke informatie te verstrekken. Zo snel mogelijk daarna - wat mij betreft is die periode in uren uit te drukken - kunnen wij dan een besluit nemen.

Wethouder SCHOENMAKER: Nog een paar opmerkingen, mijnheer de voorzitter.

De aanleiding tot het ontstaan van deze situatie is een ingediende bouw aanvraag. Wij hebben het voorbereidingsbesluit echter bewust niet tot die bouw aanvraag en alleen die grond beperkt. Als wij dat zouden hebben gedaan, zou met recht en reden kunnen worden gezegd dat wij alleen die bouw aanvraag willen frustreren. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Het specifieke geval waarover wij hebben gesproken heeft aanleiding gegeven te bezien of er nog meer in de emmer zit en op grond daarvan is deze maatregel generiek gemaakt. Wij hadden van een kleiner gebied kunnen uitgaan, maar daarvoor hebben wij geen motivatie. Wij zijn uitgegaan van het gebied dat vanaf 20 februari sowieso geldt. Dat dit zo'n groot gebied is, is de rechtvaardiging van onze stellingname dat wij nu niet één particulier belang op het oog hebben, wat niet goed zou zijn. Wij stellen de raad voor een algemene regel uit de vaardigen.

Wij schieten niet met een olifant op een mug. Een dierenrijkvergelijking is een beetje lastig, maar wij voeren hier zeker geen olifant en mug-discussie. Er zijn ontwikkelingen gaande en de Staatssecretaris heeft ons het dringende verzoek gedaan dit besluit te nemen. De Staatssecretaris heeft geen machtsmiddelen om de raad dit besluit te laten nemen, maar de Staatssecretaris kan de raad wel dringend verzoeken dit besluit te nemen, wat is gebeurd om ervoor te zorgen dat rijksregulering die om welke redenen dan ook later van kracht zal worden niet zal worden gefrustreerd door ontwikkelingen die op dit moment formeel nog mogelijk zijn maar die zeer onwenselijk zijn.

De tekst van het LIB is natuurlijk bekend en wij zijn druk bezig te bekijken wat het LIB voor ons betekent. In de raadscommissie is dit aan de orde geweest. Wij gaan bekijken wat de hoogtebeperkingen, die in sommige gevallen niet misselijk zijn, voor ons betekenen. In onze reactie richting Den Haag hebben wij daarvan fors kond gedaan, maar daarmee is tot nu toe niet zo gek veel gedaan. De wetgever heeft alleen gezegd dat wij het toch maar zo moeten doen. Het is juist dat ook de gemeente schade kan lijden als gevolg van de invoering van het LIB, maar niet door het voorbereidingsbesluit. Daarin staan namelijk geen hoogtebeperkingen.

Ik heb er begrip voor dat de raad deze besluitvorming lastig vindt. Eén lid van de raad heeft dat gezegd en ik heb in de reacties van andere raadsleden geproefd dat zij er ook zo over denken, dat zij hierover willen nadenken en meer op papier willen zien. Ik moet de raad wel melden dat het college actie heeft moeten ondernemen en dit besluit morgen in de krant wordt gepubliceerd. De raad kan zeggen "wat is dat nou?", maar als je morgen iets in de Staatscourant wilt hebben dan zul je die tekst tevoren moeten aanleveren. Natuurlijk kan zo'n mededeling wel één of twee dagen later worden gerectificeerd, zodat zij geen rechtskracht heeft, maar het college moest deze beslissing nemen. Die publicatie staat morgen in de Staatscourant en in het Haarlams Dagblad. Het is niet anders.

Eerlijk gezegd weet ik niet wat ik nog kan toevoegen aan hetgeen ik hierover reeds heb gezegd. Deze kwestie is juridisch van alle kanten bekeken. Er zijn risico's, maar die zijn afgedekt en uit dit besluit vloeit geen onoverkomelijke schade voort.

De vraag of het wel handig is dit specifieke bedrijf te noemen speelt niet. De Luchthaven Schiphol dient een economisch belang, zij moet de economische motor draaiend houden en het gaat om de vraag hoe handig het is "nee" te zeggen tegen het verzoek van de Staatssecretaris. Dat kan repercussies hebben. Het is aan de raad het geheel te overzien.

De heer VAN GROENINGEN: Mag ik nog een vraag stellen, mijnheer de voorzitter?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Velsen heeft het woord.

Mevrouw VAN VELSEN-NELISSEN: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u de vergadering te schorsen voordat wij beslissen of wij hierover vandaag wel of niet besluiten.

De VOORZITTER: Er is een procedurevoorstel gedaan en ik stel de raad voor dat voorstel in het tijdschorsing te voeren overleg mee te nemen.

De heer NOBEL: Ik wil de relevante opmerking van de heer Van Groeningen graag nog horen, mijnheer de voorzitter.

De heer VAN GROENINGEN: Ik heb helemaal nog geen opmerkingen gemaakt. De wethouder heeft gezegd dat dit voorbereidingsbesluit morgen in de Staatscourant en in het Haarlems Dagblad zal worden gepubliceerd. Kan hij ons zeggen welke de juridische consequenties zullen zijn als de raad vanavond tegen dit voorstel stemt?

Wethouder SCHOENMAKER: Dat is heel helder. In dat geval zullen wij de publicatie moeten rectificeren. Er zal geen juridisch effect zijn.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

Schorsing.

De VOORZITTER: De vergadering is heropend.

Na alle woorden die over dit voorstel zijn gewisseld stel ik voor tot het trekken van een conclusie over te gaan.

De heer OTTENS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb de raad een ordevoorstel gedaan en ben benieuwd of dat voorstel door de meerderheid van de raad wordt gesteund.

De heer VAN GROENINGEN: Onze fractie wil graag vanmiddag tot een afronding komen.

Mevrouw VAN VELSEN-NELISSEN: Dat geldt ook voor de fractie van de VVD, mijnheer de voorzitter.

Mevrouw GEHRELS: Het CDA denkt er ook zo over.

De VOORZITTER: Ik constateer dat het ordevoorstel van de heer Ottens niet is aanvaard.

De heer NOBEL: Mijnheer de voorzitter. Ik wil u verzoeken dit voorstel hoofdelijk in stemming te brengen, waarbij de fracties die daaraan behoefte hebben de mogelijkheid hebben een stemverklaring af te leggen.

Mevrouw GEHRELS: Mijnheer de voorzitter. Mijn fractie heeft er behoefte aan nog iets over dit voorstel te zeggen en te vragen.

De afweging die wij vandaag moeten maken valt een ieder heel zwaar. Wij gaan een beroep doen op de mogelijkheid die de Algemene Wet Bestuursrecht biedt om van een gebruikelijke procedure af te wijken. Onze fractie vindt het heel lastig hierover een besluit te nemen, maar wij zijn uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat het algemeen belang gediend is met het instemmen met het voorstel van het college.

In de loop van deze middag is overleg gepleegd met de Directeur-Generaal van het Ministerie, die namens de Staatssecretaris heeft gesproken. Wij vertrouwen volledig op de weergave van dat gesprek door de portefeuillehouder, maar vinden het wel erg belangrijk dat de door de Directeur-Generaal gedane uitspraken zo spoedig mogelijk - ik zou daarvoor een termijn willen stellen - schriftelijk in uw bezit komen. Wij denken aan morgen. Het besluit dat u ons vraagt te nemen is zodanig zwaarwegend, dat het ons redelijk lijkt te verlangen dat u deze tekst zo spoedig mogelijk in uw bezit krijgt. Wellicht kunnen wij daarvan een kopie krijgen.

Het CDA zal instemmen met het voorstel van het college.

Mevrouw VAN VELSEN-NELISSEN: Mijnheer de voorzitter. Hoewel niet de gehele fractie van de VVD voor uw voorstel zal stemmen kan ik u mededelen dat ik met de woorden van mevrouw Gehrels kan instemmen, met dien verstande dat wij de toezeggingen van de Directeur-Generaal graag zo spoedig mogelijk door de Staatssecretaris bekrachtigd willen zien. Daaraan wil ik het verzoek toevoegen dat de wethouder of het college na publicatie van dit besluit in de Staatscourant proactief een toelichting op deze aangelegenheid naar buiten brengt.

Mevrouw DE JONGE: Mijnheer de voorzitter. In een tijd waarin wij over zoveel verschillende technieken beschikken - fax, e-mail enzovoort - vind ik het ongelooflijk jammer dat het Ministerie geen maatregelen kan nemen om ons schriftelijk van de toezeggingen van de Directeur-Generaal te overtuigen. Ik heb daarmee grote moeite.

Ik heb nog een vraag aan de VVD en het CDA. Stel dat niet aan de door hen genoemde tijdslimiet wordt voldaan, wat zal er dan gebeuren? Wat hebben deze fracties in dat geval voor ogen? Wordt dit besluit dan teruggedraaid? Dat is één van de dilemma's waarmee ik zit. Ik wil de wethouder best op zijn woord geloven, maar wij moeten ons wel realiseren dat het kabinet demissionair is. Ik wil de toezeggingen van de Directeur-Generaal zwart op wit hebben.

Mevrouw GEHRELS: De Staatssecretaris heeft het college en de raad dit verzoek gedaan. Wij hebben dit verzoek als bijzonder zwaarwegend opgevat en zo zijn wij er ook mee omgegaan. Ervan uitgaande dat deze kwestie voor de Staatssecretaris zo zwaarwegend is, is er geen twijfel mogelijk dat die brief er morgen zal zijn.

Mevrouw DE JONGE: U hebt gezegd dat u het belangrijk vindt dat die brief er komt en een termijn gesteld. Die wens deel ik met u, maar ik had die brief nu graag willen zien. Als de Staatssecretaris dit inderdaad zo belangrijk vindt, had die brief per fax of per e-mail kunnen worden verzonden. Dat is een kwestie van seconden en daar pleit ik voor. Als dat gebeurt, zijn wij waarschijnlijk ook over de streep. Ik wil niet zeggen dat ik de wethouder niet vertrouw, maar het is niet de Staatssecretaris maar een ambtenaar die deze toezeggingen heeft gedaan. Ik zou graag zien dat alles uit de kast wordt gehaald om de toezeggingen zwart op wit te krijgen.

Wethouder SCHOENMAKER: Mijnheer de voorzitter. Natuurlijk is het ook in het belang van het college dat de mondeling door de Directeur-Generaal gedane toezeggingen op zo kort mogelijke termijn op papier worden gezet. Hij heeft aangegeven dat hij daartoe bereid is, maar het is een probleem dat de Staatssecretaris op dit moment in politiek overleg is en ondanks e-mail en andere communicatiemogelijkheden niet benaderbaar is. Nogmaals: het is zeer belangrijk dat de gedane toezeggingen op papier komen.

Mevrouw DE JONGE: Hebt u een bandje laten meelopen?

Wethouder SCHOENMAKER: Nee, ik heb geen bandje laten meelopen maar ik heb de telefoon wel op de speaker gezet en er zijn getuigen die de toezeggingen van de Directeur-Generaal hebben gehoord, onder wie onze gemeentesecretaris en een collega-wethouder. Ik heb er begrip voor dat de raad een extra zekerheid wil inbouwen en voel dat niet als een gebrek aan vertrouwen in het college. Als het nodig is zullen wij eisen dat de toezeggingen morgen bij ons binnenkomen en zodra wij de brief in huis hebben zullen wij de raad daarvan een afschrift doen toekomen. Zullen wij dat met elkaar afspreken?

Morgen ben ik weliswaar de hele dag uithuizig omdat in noordvleugel-verband over wonen en werken en dergelijke wordt geconfereneerd, maar ik zal via mobiele telefonie contact houden.

Mevrouw VAN VELSEN-NELISSEN: Hoe gaat u dat doen met de proactieve informatie?

Wethouder SCHOENMAKER: Wij hebben uitgebreid besproken dat dit besluit gevolgen heeft voor een groot deel van de mensen die van plan zijn bouw aanvragen in te dienen. Het is mogelijk dat de afhandeling van die aanvragen vertraagd zal worden. Wij zullen dat inderdaad proactief oppakken. Hierover is al met communicatie gesproken. Zodra het besluit van kracht zal zijn - dit weekeinde - zal daarover gecommuniceerd worden.

De heer NOBEL: Mijnheer de voorzitter. Ook wij hebben alle vertrouwen in onze wethouder met wie wij kunnen spreken en met wie wij afspraken kunnen maken. Deze week zag ik een Staatssecretaris op de televisie, mevrouw Nijs, die ook een aantal toezeggingen had gedaan waarop zij halsoverkop moest terugkomen. Die toezeggingen gingen over de studenten die in verband met de inschrijving in

de gemeente waar zij wonen in nood kunnen komen. Het woord van Den Haag is mij dan ook niet zo veel waard.

Wij hebben gesproken over de vraag waarom deze procedure is gevolgd. Ik verbaas mij over het feit dat wij het landsbelang, het economische belang, moeten afdekken en het Ministerie zelf niet voor een noodwet heeft gezorgd. Kennelijk verwacht men in Den Haag problemen en wordt ons om die reden gevraagd dit besluit te nemen. Wij moeten het dus weer oplossen. Ik zou mijn collega-raadsleden willen vragen of wij op korte termijn met elkaar een gesprek kunnen aangaan over de vraag hoe wij willen omgaan met de positie van Schiphol en de kosten die Schiphol voor ons met zich meebrengt.

Kennelijk is de meerderheid van de raad ervoor dat wij dit voorbereidingsbesluit nemen, wat ertoe zal leiden dat veel meer artikel 19-procedures moeten worden gevolgd. Dat betekent een aanslag op ons ambtelijk apparaat en betekent ook dat wij, op kortere termijn dan door ons werd verwacht, alle bestemmingsplannen zullen moeten herzien. Daartoe heb ik in de begroting, behalve het indelingsbesluit voor Schiphol - uit mijn hoofd gezegd is daarmee € 170.000,- gemoeid -, geen voorstellen gezien en ik verwacht dat wij daarover en over de kosten daarvan nog zullen komen te spreken.

Ik kan niet goed begrijpen dat het CDA en de VVD vragen om een bevestiging van hetgeen u met de Directeur-Generaal hebt afgesproken maar nu al wel een besluit willen nemen. Ik had liever gezien dat het voorstel van de heer Ottens zou zijn gevolgd. Wij zijn er niet van overtuigd dat het juist is deze kwestie in beslotenheid te behandelen en zijn van mening dat deze procedure met het oog op de transparantie en de betrouwbaarheid van de overheid geen schoonheidsprijs verdient.

Mevrouw DE JONGE: Mijnheer de voorzitter. Ik wil van de wethouder weten wat zijn scenario is als wij de bevestiging morgen niet ontvangen.

Wethouder SCHOENMAKER: Daarvoor heb ik geen scenario. Mij is toegezegd dat wij de bevestiging morgen zullen ontvangen. Dat zal gebeuren.

De VOORZITTER: Wij gaan over tot hoofdelijke stemming.

De heer OTTENS: Ik wil graag een stemverklaring afleggen, mijnheer de voorzitter.

Ik heb er behoefte aan te zeggen dat bij ons geen sprake is van wantrouwen jegens het college. Het tegendeel is het geval. Mijn fractie ontbeert echt een goede schriftelijke voorbereiding van het nemen van een zo ver strekkend besluit. Mevrouw De Jonge heeft gevraagd wat uw scenario is als de brief morgen niet binnenkomt. Daarvoor kunt u geen scenario hebben want de raad neemt nu de verantwoordelijkheid voor iets waarvan dit lid de gevolgen niet kan overzien.

Mevrouw DE JONGE: Mijnheer de voorzitter. Daarbij sluit ik mij aan. Hoe moeilijk ik dit ook vind, ik zal tegenstemmen omdat ik de consequenties van dit besluit absoluut niet kan overzien. Als er een noodscenario zou zijn geweest - het terugdraaien van het besluit of wat dan ook -, zou ik er wellicht anders over denken, maar nu voel ik mij genoopt tegen te stemmen.

Het voorstel van het college van burgemeester en wethouders wordt hoofdelijk in stemming gebracht en met 20 tegen 10 stemmen aanvaard.

Voor stemmen: de heren Daalman en Van Dongen, mevrouw Gehrels, de heren Gerritsen, Van Groeningen, Hekstra, Homan, Jansen, Koster, Kuipers en Kulk, mevrouw Meulblok, de heren Oostwouder en Rip, mevrouw Van Velsen en mevrouw Wensing, de heren De Baat, Bak, Van den Boom en Brandes.

Tegen stemmen: de heren Chevallerau, Gaykema en Horn, mevrouw De Jonge, de heren Van der Linden, Nobel, Ottens, Spijkers en Boerman en mevrouw Bruijnesteijn.

Wethouder SCHOENMAKER: Mijnheer de voorzitter. Ik wil de leden van de raad erop wijzen dat dit besluit tot morgenochtend, als het in de kranten - de Staatscourant, het Haarlems Dagblad en de Volkskrant - zal zijn gepubliceerd, vertrouwelijk is.

De VOORZITTER: De vergadering is gesloten. (19.15 uur)

Vastgesteld in de op 30 januari 2003 gehouden besloten raadsvergadering

Griffie

De leden van de gemeenteraad
Het college van burgemeester en wethouders
De directeurs van de diensten
De sectorhoofden Bestuursdienst
De districts-chef politie Haarlemmermeer
De commandant Brandweer
Belangstellenden

Postbus 250
2130 AG Hoofddorp
Bezoekadres:
Raadhuisplein 1
Hoofddorp
Telefoon 023-5676301
Telefax 023-5676810

Sector Griffie
Contactpersoon ir. W.J. Geldof M.Sc.
Doorkiesnummer 023-5676526
Uw brief
Ons kenmerk 2002-11-21 Raadsbesluitenlijst
Bijlage(n) Eén (motie)
Onderwerp Raadsbesluitenlijst 21 november 2002

Verzenddatum 29 november 2002

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij deel ik u mede dat de gemeenteraad van Haarlemmermeer in zijn vergadering van 21 november 2002 de hiernavolgende besluiten heeft genomen. Voor de goede orde wijs ik u er op dat de raad op alle onderwerpen conform voorstel heeft besloten, behoudens een tweetal ingekomen brieven. Verder is een motie aangenomen met betrekking tot de tarieven voor ondergrondse brengparkjes in 2003, en is staande de vergadering het agendapunt "Raadsvoorstel 426: Nemen van een tussentijds voorbereidingsbesluit vanwege hoogtebeperkingen Luchthavenindelingbesluit" toegevoegd.

Met vriendelijke groet,

dr. M.J.E.M. van Dam
Griffier

Agenda-
nummer

Voorstel-
nummer

De raad heeft besloten:

4. De notulen van de op 26 september 2002 gehouden buitengewone openbare raadsvergadering en de notulen van de op 10 oktober 2002 gehouden openbare raadsvergadering vast te stellen, waarbij de heer Ottens, naar aanleiding van pagina 317, opmerkt niet aanwezig te zijn geweest.

5. De ingekomen stukken af te doen conform voorstel, behoudens:
Brief 188: welke geagendeerd wordt in de commissie WOC; 356
Brief 190: welke geagendeerd wordt in de commissie W&V; 363

6. In te stemmen met de voorstellen van de Bestuurlijke Werkgroep Bestemmingsreserve Raadsinitiatieven voor wijken en kernen van 1 november 2002. 384

7. De verordening voorzieningen huisvesting onderwijs gemeente Haarlemmermeer te wijzigen conform de in de bijlage aangegeven wijzigingen van de modelverordening van de VNG. 358

8. Het bestemmingsplan Recreatiegebied De Liede gewijzigd vast te stellen. 385

9. Het buiten behandeling stellen van een niet-ontvankelijke aanvraag ex art. 49 WRO en het besluit inzake de toepassing van de artikelen 4 en volgende van de Procedureverordening planschadevergoeding Haarlemmermeer 1993 te mandateren aan burgemeester en wethouders, 386

waarbij het college toezegt periodiek te rapporteren over deze mandatering.

10. Een krediet van € 29.421,-- voor de aanschaf van twee personenvoertuigen voor de sector pro-actie/preventie van de brandweer beschikbaar te stellen. 370

11. Een krediet ad € 350.000,-- in verband met de aankoop van de woning Rijnlanderweg 1151 beschikbaar te stellen. 395

12. Een krediet van € 3.400.000,-- in verband met de aankoop van twee percelen grond langs de Rijnlanderweg ter hoogte van huisnummer 1347 en 1373 beschikbaar te stellen. 394

13. Het verzoek van mevrouw Mertens d.d. 20 november 1999 om planschadevergoeding van € 9.075,-- voor perceel Akerdijk 43, te vermeerderen met het bedrag van wettelijke rente vanaf 3 juli 2000, toe te kennen. 399

14. Het verzoek van de heer Ossewaarde en mevrouw Mes van 29 november 1999 om toekenning van schadevergoeding ex art. 49 WRO voor perceel 400

Akerdijk 45 af te wijzen.

15. De verdeelsleutel fractie-ondersteuning 2002 vast te stellen. 401

16. 1. Te verklaren dat voor de gebieden die op de bij dit besluit behorende
tekening als zodanig zijn aangegeven, een nieuw bestemmingsplan
wordt voorbereid; 426
2. Te bepalen dat dit besluit in werking treedt op 23 november 2002;
3. Burgemeester en wethouders te machtigen te dezer zake het verder
nodige te verrichten.

17. Actualiteiten-rondvraag.

De heer Van der Jagt kondigt een initiatiefvoorstel aan met betrekking tot
de gemeentelijke p.c.'s.

Mevrouw De Jonge vraagt een verklaring voor het overschrijden van de
antwoordtermijn bij schriftelijke vragen over de N201 en over het
baggerdepot aan de Rijnlanderweg.

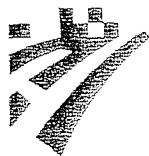
*De portefeuillehouders Verkeer en Openbare Werken zeggen toe een
verklaring te geven respectievelijk de vragen te beantwoorden.*

Mevrouw De Jonge vraagt een toelichting op de besluitvorming d.d. 14
november 2002, aangaande de afvaltarieven voor ondergrondse
brengparkjes.

*De portefeuillehouder financiën antwoordt in deze een toelichting te
hebben gegeven, maar geen toezegging te hebben gedaan.*

MOTIE vreemd aan de orde van de dag,
betreffende de tarieven voor ondergrondse brengparkjes in 2003 (zie
bijlage)

De motie is aanvaard.

Nummer	426
Dienst	dienst Ruimte, Wonen en Economie
Datum	18 november 2002
Betreft	Nemen van een tussentijds voorbereidingsbesluit vanwege hoogtebeperkingen Luchthavenindelingbesluit
Bijlage(n)	1 tekening + fax Ministerie Verkeer en Waterstaat
Samenvatting	In verband met het feit dat de realisatie van bouwplannen in het onderhavige gebied grote gevolgen kunnen hebben voor het gebruik van de luchthaven en daarmee strijdig zijn met het algemeen belang, wordt voorgesteld voor deze gebieden een bestemmingsplan in voorbereiding te verklaren.

In een brief van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, die wij heden spoedheidshalve per fax hebben ontvangen, wijst het ministerie erop dat het Luchthavenindelingbesluit thans is uitgekristalliseerd. Binnenkort zal het beleid definitief worden vastgesteld en gepubliceerd, waarna het naar verwachting op 20 februari 2003 in werking zal treden. Vanaf deze datum zullen de uit het Luchthavenindelingbesluit (hierna: LIB) voortvloeiende beperkingen – voor bebouwing en gebruik van gronden- voor omliggende gebieden, van kracht zijn. Deze beperkingen worden overgenomen door de bestemmingsplannen, die krachtens wettelijk voorschrift binnen een jaar na het onherroepelijk worden van het LIB, moeten worden vastgesteld of herzien.

De voorbereidingsbescherming van het LIB, als bedoeld in artikel 8.8. van de wet, treedt in werking op 20 februari 2003. De zorg van het ministerie is dat er in de daaraan voorafgaande periode ontwikkelingen kunnen optreden die niet in lijn zijn met het geformuleerde beleid. Bouwaanvragen en andere voorgenomen activiteiten worden dan getoetst aan het nu geldende ruimtelijk beleid. Ongewenste, onomkeerbare ontwikkelingen zijn daarbij bepaald niet uitgesloten.

De Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) geeft de gemeenteraad echter een effectieve mogelijkheid om dergelijke ontwikkelingen zoveel mogelijk tegen te gaan, door middel van het verklaren dat voor bepaalde gebieden een bestemmingsplan wordt voorbereid, het zogenaamde voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 21 WRO. Een dergelijk besluit heeft (mede) tot gevolg dat bouwaanvragen die zijn ingediend na de inwerkingtreding van het voorbereidingsbesluit moeten worden aangehouden totdat het voorbereidingsbesluit vervalt of een nieuw bestemmingsplan is vastgesteld.

Het ministerie verzoekt u daarom om op zo kort mogelijke termijn voor te stellen voor delen van ons grondgebied, waar op grond van het LIB hoogte beperkingen zullen gelden, die op de bijgevoegde kaart staan aangegeven, een voorbereidingsbesluit te nemen.

Het ministerie geeft aan dat zij beseft dat een dergelijk besluit voor de gemeente risico's met zich meebrengt. Het meest in het oog springt de mogelijkheid dat op basis van artikel 49 onder d van de WRO schadevergoeding wordt geclaimd. Daarnaast zijn ook civielrechtelijke acties denkbaar. Hoewel het ministerie de kans van slagen daarvan niet hoog inschat, zal de gemeente in een dergelijke procedure toch kosten maken.

De Staat der Nederlanden (het ministerie van Verkeer en Waterstaat) zegt de gemeente toe dat zij de gemeente volledig zal vrijwaren van deze schade. In de bijgevoegde brief staan de voorwaarden daarbij opgesomd.

Het voorbereidingsbesluit houdt in dat alle bouwaanvragen in dat gebied moeten worden aangehouden. Met een procedure ex artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, die voldoet aan de af te wegen regels van het LIB kan de aanhouding doorbroken worden.

In het kader van de belangen die u moet afwegen bij het voorgenomen besluit, zijn wij van mening dat het algemeen belang voorop dient te staan. Dit algemene belang vinden wij terug in de brief van de Staatssecretaris.

Gezien de beperkingen en de grote (milieu) gevolgen die voortvloeien uit bouwaanvragen die ingediend worden en verleend moeten worden voordat het LIB geldt zijn wij van mening dat er sprake is van een zodanig algemeen maatschappelijk belang van het goed functioneren van de nationale luchthaven dat deze belangen zwaarder wegen dan de belangen van degene die door het voorbereidingsbesluit in hun bouwvoornemen geschaad worden. Hieronder vallen ook belangen van de gemeente Haarlemmermeer.

Vanwege de grote spoed en de grote belangen die bij deze zaak betrokken zijn wordt het voorbereidingsbesluit, in tegenstelling tot wat gebruikelijk is binnen de gemeente, met behulp van toepassing van artikel 4:11 Algemene Wet Bestuursrecht (AWB), vastgesteld, dat wil zeggen dat belanghebbenden niet vooraf om zienswijzen wordt gevraagd. Wij zijn van mening dat de vereiste spoed en het doel van het besluit, te weten het voorkomen van ongewenste ontwikkelingen, zich in dit geval verzetten tegen toepassing van de regels van de artikelen 4:7 en 4:8 AWB. Uiteraard staat het belanghebbenden vrij bezwaar en indien noodzakelijk beroep aan te tekenen tegen het voorbereidingsbesluit.

De spoedeisendheid betekent tevens dat wij de inwerkingtreding van het voorbereidingsbesluit willen vaststellen op zaterdag 23 november 2002, na publicatie in de Staatscourant, De Volkskrant en het Haarlems Dagblad op vrijdag 22 november 2002.

Wij stellen u voor, conform bijgevoegd ontwerp-besluit, ten aanzien van de hiervoor genoemde gronden, zoals deze op de bij het besluit behorende tekening zijn aangegeven, te verklaren dat daarvoor een nieuw bestemmingsplan wordt voorbereid.

Burgemeester en Wethouders van de gemeente Haarlemmermeer,
de secretaris, de burgemeester,

mw. ir. H.J. Wijsenbeek

J. van Houwelingen

